

942.490AA

2 5 6 7

9. 2

การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

17 ก.ย. 2541

ปริญญานิพนธ์

ของ

วรรณา แซ่ตั้ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

พฤษภาคม 2541

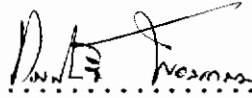
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

11 11 2002

39962

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

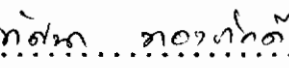
คณะกรรมการควบคุม

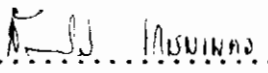
.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)

.... กรรมการ
(อาจารย์ศึกษา ทองรักดี)

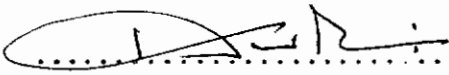
คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)

.... กรรมการ
(อาจารย์ศึกษา ทองรักดี)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่...7...เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความเมตตากรุณา และความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ
หลายท่าน ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
อาจารย์ทัศนาก ท่องรักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร
กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ในการทบทวนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านและรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณนี้เป็นอย่างมาก

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการศูนย์ฯ พงษ์มาลา อาจารย์สมพร วัฒนศิริ และอาจารย์รองรัตน์
กนกนาค ที่กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลอง

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการบุญธรรม ถิ่นมีผล และนักเรียนโรงเรียนนักคิดนเรศวรสุโขทัย สำนักงาน
เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร คณาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขต
หนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความสะดวกในการดำเนินการทดลอง

ขอขอบคุณ คุณสหัส รัชชา ที่ได้ช่วยจัดพิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์
และขอขอบคุณพี่และน้องของผู้วิจัย รวมถึงเพื่อน ๆ วิชาเอกการประถมศึกษา (ภาคพิเศษ)
ทุกท่าน ผู้คอยเป็นกำลังใจในการทบทวนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา
ที่ล่วงลับไปแล้วที่ท่านเป็นผู้ให้ชีวิต และคณาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานทางการศึกษา และ
ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

วรรณ ชาญตั้ง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	8
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	9
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	9
จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ	10
กิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ	10
การใช้หลักจิตวิทยาในการสอนทักษะการเขียนคำ	11
หลักการฝึกทักษะทางภาษา	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด	13
ความสำคัญของแบบฝึกหัด	13
หลักการสร้างแบบฝึกหัด	14
ขอบเขตแบบฝึกทักษะ	15
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	17
ประโยชน์ของแบบฝึกหัด	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ	21

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด	24
สมมติฐานการวิจัย	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากร	32
กลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	32
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	50
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	50
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
กลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
อภิปรายผล	52

บทที่	หน้า
ข้อสังเกต	56
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก	
ตารางสรุปการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ	70
ภาคผนวก ข	
แผนการสอนกลุ่มตัวอย่าง	72
ภาคผนวก ค	
ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	98
ภาคผนวก ง	
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	109
ภาคผนวก จ	
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ	118
แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 7-10	
ประวัติย่อของผู้วิจัย	161

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทดสอบแบบทดสอบท้าย บทเรียนทุกบทเรียนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตั้งแต่บทที่ 7-10	47
2 แสดงค่าคะแนนประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80/80	48
3 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน	49
4 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ.....	99
5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ท้ายบทเรียนบทที่ 7	101
6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ท้ายบทเรียนบทที่ 8	103
7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ท้ายบทเรียนบทที่ 9	105
8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ท้ายบทเรียนบทที่ 10	107
9 แสดงคะแนนจากการสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	110
10 แสดงผลการสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	112
11 แสดงผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนสอบและหลังสอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	114
12 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังทดลองของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	116

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากในโลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ จึงได้้นำการสื่อสารมาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องใช้ในการสื่อสาร องค์ประกอบของภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ดีต่อกันและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 7) จึงได้กำหนดวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การเรียนสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษามุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟังพูด อ่านและเขียน สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารถึงการรับรู้ และถ่ายทอดความรู้สึกรักใคร่อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ นักการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ทุกแขนงอีกด้วย (กิ่งกาญจน์ ธีรสุรคนธ์. 2521 : 3) จากเหตุผลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การเขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการซับซ้อนกว่าทักษะอื่นเพราะผู้ที่สามารถ ฟัง พูด และอ่าน ได้ดีจึงจะช่วยให้สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความรู้สึกรักใคร่ และจินตนาการออกมาทางด้านการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ทักษะการเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ จูไร วรศักดิ์เรณิน (2520 : 3) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่นเพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันไปถึงอนาคตได้ดี ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกว่าเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาความตามวัตถุประสงค์สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเรื่องการเขียนสะกดคำด้วย (สาธิตี ภูติกนิษฐ์. 2530 : 1) เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็วถูกต้องยังช่วยให้อ่านเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่เขียน การเขียนที่ถูกต้อง

จะช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความเห็นตามที่ต้องการด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องสละสลวยยิ่งขึ้น (สามารถ
ศักดิ์เจริญ. 2517 : 3)

การสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ดังที่ อดุลย์ ไทรเล็กทิม
(2528 : 2) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องเขียนสะกดคำให้ถูกต้องว่า "การเขียนสะกดคำ
เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางรากฐานกับการเขียนด้านอื่น ๆ"
สอดคล้องกับความเห็นของ นวลใย หนูมี (2529 : 1) ที่ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็น
ปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้สื่อความหมายได้ดี การที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวนั้น
เรื่องการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้นย่อมทำให้การถ่ายทอดความคิดจะชักไปไม่สามารถสื่อ
ความหมายได้ดังปรารถนา จึงกล่าวได้ว่าการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมีผลกระทบต่อการเรียน
ของนักเรียน เพราะการเขียนเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ นักเรียนต้องอาศัยทักษะ
การเขียนจดบันทึกคำอธิบายของครูรวมทั้งการเขียนตอบในเวลาทดสอบ ถ้านักเรียนไม่แม่นยำใน
การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จะเป็นอุปสรรคในการจะถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน
ทำให้ภาษาเขียนนั้นต้องสะดุดลงผู้เขียนต้องเสียเวลาในการรวบรวมความคิดให้ต่อเนื่องกันใหม่
อีกครั้ง ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ช้า ซึ่งเป็นปัญหาในการเรียน ดังนั้นครูผู้สอน
ภาษาไทยจึงเน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนสะกดคำอยู่เสมอจนเขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว เกิด
ความมั่นใจในการเขียน พร้อมทั้งสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ

จากการพิจารณาถึงความสำคัญของทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ได้กล่าวมานี้ กับพิจารณา
สภาพปัญหาในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในเรื่องการเขียนสะกดคำซึ่งได้จากการทดสอบระดับประเทศของกองวิชาการ สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2532 (2534 : 76) พบว่านักเรียน
ในเขตการศึกษา 13 กรุงเทพมหานครทำคะแนนได้เฉลี่ย 6.34 จากคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10
และจากรายงานการวิเคราะห์ข้อสอบ และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชา
ภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก
ปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จะพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานอยู่
ในระดับร้อยละ 51.35 ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายตามสมรรถภาพการผ่านผลสัมฤทธิ์ในระดับ
ร้อยละ 60 ดังนั้นควรมีการฝึกฝนและแก้ไขอย่างยั่งยืนในเรื่องการเขียนสะกดคำต่อไปเพื่อให้

นักเรียนมีจุดอ่อนนานเรื่องนี้จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เพราะทักษะการเขียนมี
 แทรกอยู่ในทุกๆ กิจกรรมของเนื้อหาและครูผู้สอนภาษาไทยเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงต่อการเรียน
 การสอน จะเป็นผู้ที่แก้ปัญหาได้ดีที่สุดด้วยการพัฒนาเทคนิควิธีสอนของตนเองให้น่าสนใจ การสอน
 ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนเขียนสะกดคำตามครูบอกหรือจากแบบฝึกหัดแบบเรียนยังไม่เพียงพอ
 และอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทําให้นักเรียนไม่ให้ความสนใจ ครูผู้สอนภาษาไทยเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียน
 ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน ดังนั้นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจงาน
 การเขียนสะกดคำเป็นอย่างดี คือแบบฝึกหัดเพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเรื่องการเขียนสะกดคำจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนด้วยแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียน
 จึงสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและเกิดทักษะ ดังที่ สมชัย ชาญกุล (2526 : 12) ได้
 กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า "การทำสิ่งใดก็ตามถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญหรือ
 เกิดทักษะที่ดีแล้วก็ต้องกระทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ ให้สม่ำเสมอการเรียนภาษาไทยก็เช่นกันเพราะภาษา
 เป็นวิชาทักษะและสิ่งที่จะช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาไทยได้อย่างหนึ่งคือ แบบฝึกหัด นอกจากนี้
 รุจี สุขเสมอ (2526 : 4) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทางภาษาว่า "การสร้างแบบฝึกหัด
 เพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาไปแล้วเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและถือได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นสื่อ
 การเรียนการสอนได้อย่างดี โดยเฉพาะแบบฝึกหัดสะกดคำยาก จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องใน
 การเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนได้" และยุพา ยิ้มพงษ์ (2522 : 18) ได้กล่าวถึงความ
 สำคัญของแบบฝึกเพิ่มเติมไว้ว่า "แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การ
 สอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ถูกจัดขึ้นอย่างมีระบบ ช่วยเสริมทักษะ
 การใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยความเอาใจใส่จากครูด้วยแบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่าง
 ระหว่างบุคคลเหมาะกับความสามารถของนักเรียนจะทำให้เกิดผลดีจากจิตใจ ช่วยเสริมทักษะ
 ทางภาษาให้คงทนเพราะนักเรียนฝึกทําซ้ำ ๆ หลายครั้งในเรื่องที่ตนบกพร่อง แบบฝึกยังใช้เป็น
 เครื่องมือวัดผลทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแล้วช่วยให้นักครูเห็นปัญหาของนักเรียนได้อย่าง
 ชัดเจน ทําให้ครูได้แก้ปัญหาของนักเรียนได้ทันท่วงที ตัวนักเรียนก็สามารถเก็บแบบฝึกไว้ใช้
 เป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้ได้"

ดังนั้นการนำแบบฝึกหัดทักษะทางภาษาไปใช้ในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำจึงมีความจำเป็นที่ครูสอนภาษาไทยต้องนำแบบฝึกหัดควบคู่กับการสอนเพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอน การนำแบบฝึกหัดไปใช้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และถือได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการสอนได้เป็นอย่างดี

จากเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของแบบฝึกหัดเพื่อจะนำไปแก้ปัญหาการเรียนสะกดคำใหม่ จากหนังสือเรียนภาษาไทยบทที่ 7-10 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร และได้เล็งเห็นประโยชน์ของการใช้แบบฝึกหัดในการที่จะวางพื้นฐานการเขียนสะกดคำในบทอื่น ๆ ต่อไปให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตลอดจนจัดซื้ออุปกรณ์ประกอบการเขียนสะกดคำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำขึ้นและทดลองศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
2. เป็นแนวทางแก่ครูในการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการอ่านต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ห้องของโรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2540 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
จำนวน 92 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
วัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540
จำนวน 1 ห้อง ๗ ละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling)

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ใช้เวลาในการทดลอง
4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันพฤหัสบดีและวันศุกร์ วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกหัด เป็นเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุด
พื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร
ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) บทที่ 7-10 ซึ่งมีเนื้อเรื่องและคำใหม่
ดังต่อไปนี้

บทที่ 7 เรื่องเล่นรถในนา มีคำใหม่คือ เกเร เณ ดี นะ นา น ไต้ นั่ง รถ
รถกระบะ

บทที่ 8 เรื่องแม่วัวตัวโต มีคำใหม่คือ ตัว ทาโม พอ พอใจ มอ ยา กิน คืม
นม แม่วัว น้ำ แม่วัว ร้อง วัน วิ่ง หย้า หนึ่ง

บทที่ 9 เรื่องแม่ไก่โบโหน มีคำใหม่คือ กอ เจอ วัว สีเทา อะไร เอา กับข้าว
ข้าว ตาม ที่ เทียว แม่ไก่ สอง หาย โหน อยู่

บทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า มีคำใหม่คือ กี่ คะ ถือ มือ เรา ขาย ไข่ ไข่ไก่
เงิน ฟอง ลูกไก่ ไข่ สาม ออก ออกไข่

5. ตัวแปรที่ปรึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ บทที่ 7-10

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ มาประสมกันเป็นคำที่มีความหมายและเขียนได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525
 2. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำของ ประเทิน มหาจันทร์ (2516 : 65) โดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำนี้มีกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเขียนสะกดคำโดยการประสมอักษรจากรูปภาพ การเขียนสะกดคำตามเวลาที่ครูกำหนดให้ การเขียนสะกดคำให้ตรงตามความหมายที่ครูบอกให้ทราบ การเติมสระและพยัญชนะให้เป็นคำที่ถูกต้องลงในบัตรคำตามความหมายที่ครูบอก เป็นต้น และในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำนี้จะฝึกทักษะนักเรียนให้มีพัฒนาการด้านการเขียนสะกดในเนื้อหาที่เรียน ได้แก่ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้
 3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการหาความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกมาเรียบร้อยแล้ว
 4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ใช้วัดเนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำและเนื้อหาการนำคำไปใช้ ซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
 5. แบบทดสอบท้ายบทเรียน หมายถึง แบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ใช้วัดเนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำและเนื้อหาการนำคำไปใช้ มีทั้งหมด 4 บทเรียน ตั้งแต่บทเรียนที่ 7-10 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก แบ่งตามเนื้อหาบทเรียนแต่ละบทดังนี้ บทที่ 7 จำนวน 30 ข้อ บทที่ 8 จำนวน 51 ข้อ บทที่ 9 จำนวน 48 ข้อ บทที่ 10 จำนวน 45 ข้อ
- แบบทดสอบท้ายบทเรียนนี้ได้ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเรียบร้อยแล้ว

6. ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีค่าดัชนีชี้ประสิทธิภาพอยู่ 2 ตัวคือ

6.1 ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง

80 ตัวแรกหาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

80 ตัวหลังหาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากได้ฝึกทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

6.2 พัฒนาการด้านเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำโดยดูจากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ
 - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกหัด
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

สุมาลี รุทศลสมบัติ (2525 : 10) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า "การเขียนสะกดคำเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงโดยนำตัวอักษรมาเรียงกันในรูปแบบต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับและตกลงกันว่าเป็นคำ ซึ่งใช้สื่อความหมายเป็นที่เข้าใจกันในสังคมหรือชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น" ส่วน ชิน โพธิ์อ่อน (2526 : 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลาตบุคคลหนึ่ง ที่สามารถเขียนสะกดคำหนึ่งโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามที่มันควรอยู่ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525" ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อดุลย์ ไทรเลิศกิม (2528 : 12) ที่ว่า "การสะกดคำ หมายถึง การสอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับ ตัวอักษร หรือการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามหลักการสะกดคำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้องและมีความหมายสื่อสารกันได้ เข้าใจในสังคม" และสอดคล้องกับ สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 15) ที่ได้สรุปการเขียน

สะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ สะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ส่วน เว็บสเตอร์ (Webster. 1981 : 2190) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นศิลปะหรือกลวิธีในการจัดเรียงตัวอักษร ให้เป็นคำตามแบบที่ คนยอมรับ ซึ่งก็สอดคล้องกับนักการศึกษาไทยที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนกลุ่มทักษะ ภาษาไทยในจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 14 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นอกจากนี้การสะกดคำยังเป็นพื้นฐาน การเขียนทุกรูปแบบ จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำหลายท่าน อาทิเช่น บุญก อ่อนเผ่า (2526 : 14) กล่าวว่า "การสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อความหมาย ถึงกันด้วยภาษาเขียน เพราะถ้าเขียนสะกดผิดจะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปหรือไม่มีความหมาย เลยก็ได้ นอกจากนั้นการสะกดคำยังเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะเริ่มต้นสำหรับการเขียน ผู้เขียน ต้องรู้จักการสะกดคำเสียก่อนจึงจะเขียนเป็นรูปคำ รูปประโยค และถ้าเขียนติดต่อเป็นเรื่อง เป็นราวได้" ส่วน พระอภิปรัชญา (2521 : 1) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน สะกดคำไว้ว่า "ในเรื่องของภาษาตัวสะกดเป็นเรื่องสำคัญมาก ต้องระมัดระวังเป็นที่สุดเพราะ นอกจากจะสื่อความหมายเข้ากันไม่ได้ ยังแสดงระดับความรู้ของผู้เขียนด้วย เป็นผู้วัดว่าผู้เขียน มีความประณีต มีความสามารถเพียงใด และการเขียนผิดยังทำให้หลักภาษาที่ดีเสียไป" ซึ่ง สอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2527 : 65) ได้กล่าวว่า "การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญของการเขียน หากเขียนผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้ บางครั้งพอเดาความได้แต่ ก็แสดงความไม่รู้ของผู้เขียน อันเป็นสิ่งที่ลดความศรัทธาของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียน"

กล่าวโดยสรุป การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญต่อผู้เขียนอย่างมาก กล่าวคือ ทำให้การเขียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ต้องการ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เขียนเป็นผู้ที่น่านิยมนับถือ ในเรื่องภูมิปัญญาและความประณีตในการเขียนอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 65) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมาใช้กันและตรงความหมายของคำ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง
3. เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าหาคำใหม่ ๆ ได้ตามที่ต้องการ
4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน
5. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ บุญปก อ่อนเผ่า (2526 : 11 - 12) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสอนสะกดคำว่า "ความมุ่งหมายของการสอนสะกดคำมี 2 ประการ ประการแรกมุ่งให้เกิดความรู้จักรูปคำการสะกดคำที่นักเรียนต้องมีความรู้วิธีเร้าให้เกิดความสนใจในการเขียนสะกดคำช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับรูปคำและเสียงของคำ เพื่อให้เด็กรู้จักคำกว้างขวางขึ้น ทั้งนี้เพราะความสามารถสะกดคำในปัจจุบันเป็นรากฐานของการสะกดคำในอนาคต และเป็นสิ่งชี้บอกความสามารถส่วนบุคคลของนักเรียนในการเรียนการสะกดคำได้ถูกต้องนั้น เด็กจะต้องได้เรียนรู้คำศัพท์ออกเสียง เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จัดลำดับตัวอักษรได้จึงจะสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง"

ข้อความข้างต้นสอดคล้องกับ วรรณา เครืองเนียม (2531 : 12) ที่ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการเขียนสะกดคำว่า "การสอนเขียนสะกดคำเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร สระ และวรรณยุกต์ ประสมคำให้ถูกต้องและได้ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสื่อความหมายกันได้"

จากที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมีจุดมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเขียนสะกดคำ สามารถจดจำรูปคำ และวิธีเขียนที่ถูกต้องไปใช้งานเขียนของตน

กิจกรรมการสอนเขียนภาษาไทย

การสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และมีความกระตือรือร้นในการเขียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้นักเรียนเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีความหมายและน่าเรียนไม่น้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ได้แก่ ปริศนา ทายคำต่าง ๆ

ทนายพยัญชนะ สระ ซึ่ง เจือ สตะเวทิน (2516 : 4) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า "วิธีสอนภาษาไทย โดยถือเอาสิ่งที่นักเรียนชอบและสนใจเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้นครูอาจนำปัญหาประเภทอะไรเอ่ยเข้ามาสู่บทเรียนได้เสมอ อะไรเอ่ยเป็นอุปกรณ์การสอนภาษาที่ได้อย่างหนึ่ง ซึ่งครูอาจนำมาใช้ได้ทุกวิชาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา พอจะสรุปได้ว่า ก่อนที่ครูจะให้ให้นักเรียนหาคำที่ออกเสียงใกล้เคียงกันแต่สะกดต่างกันตามความหมายที่ต้องการใช้ เช่น หน้า น้า หรือคำที่ออกเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน ทั้งมีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ เช่น ขา ก่า ครูควรให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันจำข้อความโดยการที่ครูหรือนักเรียนหาข้อความมาเขียนบนกระดานดำแล้วรีบลบหรือปิดทันทีแล้วให้เขียน ใครเขียนถูกต้องทุกคำเป็นผู้ชนะ และครูควรบันทึกเพลงที่น่าสนใจและเนื้อร้องที่มีคติมาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วจึงให้เขียนหรือจดเนื้อร้องนั้น

นอกจากนี้ ประภาสรี สีสอนาไพ (2524 : 25) เสนอวิธีการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำว่า "การสอนสะกดคำควรมีกิจกรรมมาก ๆ เพื่อให้เด็กได้แสดงออก เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดค้นหาคำมาแลกเปลี่ยนกัน รวบรวมคำจากเอกสารและหนังสือต่าง ๆ มาแต่งประโยคคำที่นักเรียนเขียนผิดมาเขียนเป็นประโยคหรือเรื่องราว มาเขียนตามคำบอก แล้วตรวจรอยใช้พจนานุกรม และบัตรคำมาประกอบการสอน"

จึงสรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนสะกดคำเป็นการกระตุ้นแก่นักเรียนนั้นครูควร มีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ ตลอดจนมีวิธีการสอนที่ดีและแปลกใหม่อยู่เสมอเพื่อเพิ่มความสนใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนแก่นักเรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสะกดคำ

การใช้หลักจิตวิทยาในการสอนทักษะการเขียนคำ

การสอนการเขียนคำให้ได้ผลดี ครูจะต้องนำหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งเสริมการเรียนรู้มาใช้ ดังต่อไปนี้

ความพร้อม

ความพร้อมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนจะเกิดความพร้อมได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ สุนีย์ ชีดากร (2525 : 59) กล่าวถึงลักษณะของความพร้อมและองค์ประกอบที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพร้อมว่า "ความพร้อมคือสภาพความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน รวมทั้งความสนใจ

และความรู้พื้นฐาน องค์ประกอบที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพร้อม ได้แก่ วุฒิภาวะ ซึ่งเป็นความเจริญเติบโตโดยธรรมชาติของร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม..." และพรณี ช.เจนจิต (2528 : 32) กล่าวว่า "ความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัว ความสนใจและแรงจูงใจ"

ดังนั้นความพร้อมจึงเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ คือ วุฒิภาวะ ความสนใจ ความรู้ การฝึกฝน แรงจูงใจ และประสบการณ์ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางสังคม

แรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษา ครูจะต้องรู้จักใช้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528 : 140-243) กล่าวถึงการใช้แรงจูงใจในการสอนวิชาภาษาไทยว่า ครูควรใช้แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เช่น การสร้างบรรยากาศการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ นอกจากนี้ สติตวงศ์สวรรค์ (2525 : 138) กล่าวถึงประโยชน์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และแนวทางการใช้แรงจูงใจว่า การใช้แรงจูงใจเพื่อจัดการเรียนการสอนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทั้งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ก่อให้เกิดพลังและความพร้อมในการเรียน ครูจะต้องรู้จักใช้แรงจูงใจที่เหมาะสม กล่าวคือ ครูต้องเลือกใช้แรงจูงใจให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ โดยคำนึงถึง วุฒิภาวะ เพศ วัย และพัฒนาการของนักเรียน และพรณี ช.เจนจิต (2528 : 260 - 264) กล่าวถึงการนำทฤษฎีการตื่นตัวมาใช้เป็นแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ว่า การนำทฤษฎีการตื่นตัวมาใช้เป็นแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้โดยง่ายคือ การสอนบทเรียนใด ๆ สิ่งสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึงคือ การใช้อุปกรณ์การสอนซึ่งถือเป็นสิ่งเร้าที่มีผลต่อความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน

จึงสรุปได้ว่า การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ครูจึงต้องคำนึงถึงเพศ วัย วุฒิภาวะและพัฒนาการของนักเรียน

หลักการฝึกทักษะทางภาษา

การเรียนรู้ภาษาจะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกวิธี เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สุจริต เพียรชอบ (2531 : 137) กล่าวว่า "วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ทักษะนักเรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้และเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย ก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนและกระทำซ้ำ" การฝึกทักษะต่าง ๆ จะต้องมีการบูรณาการ และขั้นตอนการฝึกที่เหมาะสม ดังที่ สถิต วงศ์สวรรค์ (2525 : 162 – 163) กล่าวถึงลำดับขั้นการสอนวิชาทักษะตามแนวคิดของ Dececco ได้ดังนี้ 1) วิเคราะห์ทักษะที่จะสอนว่ามีรายละเอียดอะไรบ้าง 2) ประเมินความสามารถเบื้องต้นของนักเรียน เป็นการตรวจสอบดูว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนทักษะที่จะสอนเพียงใด 3) ฝึกทักษะที่นักเรียนขาด 4) อธิบายและสาธิตทักษะที่สอน 5) จัดภาวะเพื่อการเรียนทักษะ 3 ประการคือ จัดลำดับ สิ่งเร้าและการตอบสนอง ให้นักเรียนปฏิบัติให้ถูกต้องตามลำดับก่อนหลัง ลงมือฝึก แล้วจัดแบ่งเวลาพักให้เหมาะสม และให้รู้ผลของการปฏิบัติ นอกจากนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2526 : 376) กล่าวถึงหลักการฝึกทักษะทางภาษาไทยเพิ่มเติมว่า "หลักการฝึกทักษะภาษาไทย จะต้องฝึกสิ่งง่ายไปหาสิ่งที่ยาก และต้องฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้งจนกว่าจะเกิดความคล่องแคล่วชำนาญในการใช้ภาษา" และ สมเกียรติ พงศ์ไพบูลย์ (2526 : 38) กล่าวถึงขั้นตอนการฝึกทักษะทางภาษาตามแนวคิดของ Tidyman ไว้ว่า 1) บอกจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษา 2) ฝึกทักษะต่าง ๆ จากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน 3) ให้แสดงความคิดเห็นผ่านทักษะต่าง ๆ อย่างชัดเจน และถูกต้องตามหลักภาษา

จึงสรุปได้ว่าการฝึกทักษะทางภาษาจะต้องใช้กลวิธีในการฝึกอย่างมีลำดับขั้นตอนและต้องคำนึงถึงการใช้สิ่งเร้าประกอบการฝึก ดำเนินการฝึกอย่างสม่ำเสมอและให้หยุดพักตามความเหมาะสมและให้นักเรียนได้ทราบผลของการฝึก ทั้งนี้จะต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียนให้สัมพันธ์กันเหมือนการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด

ความสำคัญของแบบฝึกหัด

การที่ครูจะช่วยให้ นักเรียน เขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น นอกจากการจัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมแล้ว ครูควรสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขการเขียนสะกดคำ

ของนักเรียนด้วยแบบฝึกจึงมีความสำคัญดังที่ สมชัย ไขয়กุล (2526 : 12) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า "แบบฝึกมีความสำคัญต่อวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาทักษะ เพราะการทำสิ่งใดก็ตาม ถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญ ก็ต้องทำสิ่งนั้นซ้ำไปห้อยครั้ง การเรียนภาษาไทยก็เช่นกัน สิ่งที่จะช่วยให้ทักษะทางภาษาดีขึ้นก็คือ แบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวิลลิกซ์ วัฒนานนท์ (2528 : 24) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ครูควรใช้แบบฝึกในการสอนเขียนสะกดคำ ว่า "การเรียนการสอนที่ผ่านมา ครูจะใช้กิจกรรมประกอบการสอนไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นการสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ในการสอนเขียนสะกดคำ จะช่วยลดปัญหาการเขียนสะกดผิดของนักเรียน" และ พรุ ทังแดง (2534 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า "แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเขียนสะกดคำจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอจึงสามารถเขียนสะกดคำได้ถูก"

ความสำคัญของแบบฝึกตามที่นักการศึกษาต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ครูนำมาเป็นเครื่องมือในการสอน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ดังนั้นแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จึงมีความสำคัญในการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

หลักการสร้างแบบฝึกหัด

การสร้างแบบฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยหลักการในการสร้างหลายประการ ดังที่ ก่อ สวัสดิพาณิชย์ (2514 : 2) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้รอบคอบว่าต้องการจะให้เกิดทักษะใด ใช้แบบฝึกแบบไหน ใช้อย่างไร
 2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
 3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกันเช่น คัดบนกระดาน หรือคัดบนกระดานมาปิดให้อ่าน
 4. ประเมินผลแบบฝึก ต้องประเมินเพื่อดูว่า เด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด
- นอกจากนี้ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 18) ได้กล่าวถึงหลักการจัดทำแบบฝึกไว้ว่า "แบบฝึกต้องมีรูปแบบที่ดูง่าย และเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกด้านใด เพื่อให้เด็กเข้าใจแบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้องในการใช้ เด็กทำแบบฝึกหัดทุกครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลา เหมาะกับความสนใจ ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กเรียนได้กว้างขวางและทบทวนพอสมควร" และ ทวีศรี จันทรเยี่ยม (2532 : 45) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้เพิ่มเติมว่า "คำที่นำมาสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกในแต่ละคาบไม่ควรเกิน 10 คำ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการเขียนได้เต็มที่จนจะประสบผลสำเร็จ ไม่เกิดความท้อถอยเสียก่อน ซึ่งเป็นการเสริมกำลังใจอีกด้านหนึ่ง"

จากหลักการสร้างแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงรูปแบบที่น่าสนใจ ใช้แบบฝึกสั้น ๆ ตามลำดับความยากง่าย เหมาะสมสำหรับความสามารถของนักเรียน เพื่อเป็นการเสริมกำลังใจของนักเรียน นอกจากนี้แบบฝึกควรมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด และมีการกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสม

ขอบเขตแบบฝึกทักษะ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ลักษณะสำคัญของวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกฝน และการทำกิจกรรม ดังนั้นครูควรสร้างแบบฝึกไว้ทบทวนความรู้ และฝึกฝนทักษะให้แก่เด็กนักเรียนของตนได้มีนักการศึกษาเสนอลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้ ! เช่น

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ (2517 : 412 - 413) กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมิประสบความสำเร็จน้อย แบบฝึกจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวยดูน่าใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการที่วางไว้ครูจะต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกความแตกต่างและจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ยิ่งดี

นิตยา ฤทธิชัย (2520 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัยหรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมหรือไม่ใช้เวลานาน
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

นิภา เล็กบำรุง (2518 : 14 - 15) ได้กล่าวถึงหลักการให้แบบฝึกแก่นักเรียนว่า ครูควรมีหลักการในการให้แบบฝึก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนดังนี้

1. แบบฝึกต้องแจ่มแจ้งและแน่นอน ครูต้องอธิบายวิธีทำอย่างชัดเจนให้นักเรียนเข้าใจถูกต้อง และกำหนดขอบเขตให้แน่นอนไม่กว้างขวางเกินไป
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ที่ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้ติดกับแบบฝึกนั้น
6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้น และปัญหานั้นไม่ยากเกินความสนใจของนักเรียน แต่เร้าความอยากรู้อยากเห็น และยั่วยุให้นักเรียนอยากแก้ปัญหานั้น
7. การให้นักเรียนรู้ค่าจริงเสียก่อนจะเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำต่อไปจนสำเร็จ
8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกอย่างเดียวกันก็ควรพิจารณาด้านคุณภาพของแบบฝึกให้แตกต่างกันหรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518 : 72) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีนักเรียนสนใจกระตือรือร้นที่จะทำ เป็นแบบฝึกที่มีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย

3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 - 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. บทเรียนทุกเรื่องควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกมาก่อนที่จะเรียนในเรื่องต่อไป
2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงแบบฝึกเดียว
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ทำให้ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้น ๆ
5. คำพูดหรือเนื้อหาในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. แบบฝึกควรให้นักเรียนได้ใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. การฝึกควรฝึกในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกหัดการเรียนรู้สะกดคำ

ในการสร้างแบบฝึกมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะต้องนำเอาทฤษฎีหรือหลักจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเสริมความเหมาะสมถูกต้องในการที่จะนำแบบฝึกไปใช้กับนักเรียนตามวัย และแบบฝึกหัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ ซึ่งผู้วิจัยได้อาศัยหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ของ พรณี ข.เจนจิต (2528 : 21) มาประกอบดังนี้คือ

1. การสนใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน เป็นความจำเป็นที่ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นให้เด็กตื่นตัวในการที่จะพยายามทำงานให้ประสบความสำเร็จ
2. การฝึกหัด เป็นการกระทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้คงทนซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้สะกดคำต้องทำการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียน

3. การเสริมแรง การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้นอีก ดังนั้นในการสอนครูควรให้การเสริมแรงทางบวกโดยให้คำชมเชย หรือให้รางวัล เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้ว่าตนได้รับความสำเร็จในการเรียน

4. กฎแห่งผล การกระทำใด ๆ ก็ตามถ้าเป็นสิ่งที่พึงพอใจ ก็จะทำให้พฤติกรรมนั้นซ้ำอีก และถ้าได้รับผลที่ไม่เป็นที่พอใจก็จะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นในการให้นักเรียนทำงาน ครูควรตรวจและส่งผลงานคืนให้นักเรียนโดยเร็ว เพื่อให้นักเรียนจะได้ทราบผลการเรียนของตนว่านักเรียนเป็นที่พอใจของครูหรือของตนเองมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2522 : 53) ได้ศึกษาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดจะสรุปได้ว่า เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลครูจะต้องคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อสร้างแบบฝึกหัดก็ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม รูปแบบและไม่ยากหรือง่ายเกินไป และการนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้นักเรียนได้ทดลองทำในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดในสิ่งที่ใกล้ตัวนอกจากจะจำได้แม่นยำแล้ว นักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

สรุปได้ว่าหลักจิตวิทยาซึ่งนำมาประยุกต์ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดนั้นมีผลทำให้นักเรียนได้แบบฝึกหัดที่ดีมีคุณภาพ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ฝึกทักษะกับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความสำเร็จในการเรียนด้วย และสามารถเป็นแบบอย่างในการสร้างแบบฝึกหัดอื่น ๆ อีกต่อไป

ประโยชน์ของแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดมีประโยชน์ต่อการเรียนทักษะมาก ดังที่ เพ็ตตี (มาสวิล รักบ้านเกิด. ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจาก Petty. 1963 : 469 - 472) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทบทวนแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยกระทำดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทบทวนแบบฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็น ๆ เต้น หรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่

8. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลา ลอกแบบฝึกหัดตำราเรียน ทำให้มีเวลาได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดสรุปได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญสามารถเขียนสะกดคำได้รวดเร็วและถูกต้อง ครูสามารถสร้างแบบฝึกหัดและเลือกใช้แบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนได้ โดยจะต้องให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและแบบฝึกหัดควรมีหลาย ๆ แบบ มีภาพและกิจกรรมที่สร้างความสนใจของนักเรียนได้อย่างดี เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและมีความสนใจในการฝึกเขียนสะกดคำมากยิ่งขึ้น

แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อใช้การสร้างแบบฝึกหัด

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำ เพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนสะกดคำของ ประเทิน มหาจันทร์ (2516 : 65) มีหลักในการสอนสะกดคำตามลำดับ 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำพร้อมกับออกเสียงคำ ๆ นั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้นั้น ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้การสร้างแรงจูงใจโดยการนำภาพประกอบกับการออกเสียงคำนั้น เพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจความหมายของคำได้ดียิ่งขึ้น

2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้น ๆ ออกเป็นพยางค์ ออกเสียงแต่ละพยางค์ แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้บัตรคำรูปภาพให้เด็กเรียนดู แล้วให้สะกดคำตามครู

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้น เสร็จแล้วตรวจสอบว่าการสะกดคำของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดให้กลับไปทำขั้น 1 - 3 ในขณะนั้นผู้วิจัยได้ใช้บัตรคำ แล้วปิดบัตรคำเพื่อให้เด็กเรียนสะกดคำนั้น ๆ

4. การเขียนคำ เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและการสะกดคำให้ถูกต้องเรียบร้อย ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องคือ

4.1 การเรียนรู้โดยการกระทำ โดยครูมีกิจกรรมเน้นการกระทำหลาย ๆ แบบ อาทิ เกม การเขียนสะกดคำโดยการประสมอักษร และมีอุปกรณ์การสอนให้เด็กเรียนได้กระทำและเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากจากการเรียนรู้มักขึ้นอยู่กับกระทำหรือการปฏิบัติจริง ๆ เป็นสำคัญ

4.2 การเสริมแรง เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนรู้เสร็จสิ้นลง หลังจากเกิดความพึงพอใจ ครูควรให้การเสริมแรงเพื่อให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพและเพิ่มความคงทนถาวร

4.3 แรงจูงใจ คือ แรงผลักดันที่ไปกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดหมายที่ต้องการ ครูอาจจูงใจโดยใช้เพลง รูปภาพ และเกมที่น่าสนใจแก่นักเรียน

4.4 กฎแห่งการฝึก ของธอร์นไคต์ เมื่อมีการฝึกหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้น และการเรียนรู้ก็จะคงอยู่ตลอดไป

4.5 กฎแห่งผล จากกฎแห่งผลของธอร์นไคต์ ที่ว่า การกระทำใด ๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่งที่พึงพอใจ คนจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่วนการกระทำใดที่มีผลไม่เป็นที่พอใจ คนจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ในการฝึกเขียนสะกดคำจึงควรให้นักเรียนได้รู้ผลของการกระทำของตนโดยตรวจผลการแข่งขันเขียนสะกดคำ และให้นักเรียนทราบผลทันที และควรระมัดระวังในการใช้น้อยคำตีชมผลงานของนักเรียนด้วย

5. การทบทวน ให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนถูกก็แสดงว่า เด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้เด็กนักเรียนได้ลองนำคำไปใช้โดยการตั้งคำถามปากเปล่าในการแต่งประโยคจากคำที่ได้เรียนไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

2.1 งานวิจัยในประเทศ

อินทร์ ศรีคุณ (2507 : 84 - 85) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความมีความสัมพันธ์กัน

ดวงเดือน สุวักขิตย (2522 : 112) ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความหมายของคำ

บุปผา ชังพุก (2524 : 107) ได้ศึกษาความยากง่าย ในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำ

ไพศรี วรรณภริชา (2524 : 83) ได้ศึกษาการสอนอ่านไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ พบว่า ถ้าสอนอ่านแจกลูกสะกดคำโดยให้เขียน

สะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านจะทำให้เด็กเรียนมีความสามารถในการอ่านทางด้านการจับคู่คำกับรูปภาพ การเติมคำ และการสะกดคำดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ และทำให้เด็กเรียนจากคำสะกดได้แม่นยำ เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิมมาก

จากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการสะกดคำจึงพอสรุปได้ว่าการเรียนทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา นั้น พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับการอ่าน การฟัง การแต่งความ และการเข้าใจความหมายของคำ

2.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

มอริสัน และเพอร์รี่ (Morrison and Perry. n.d. : 222 - 227)

ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านทั่ว ๆ ไปของนักเรียนระดับ 3 ถึงระดับ 7 โดยใช้แบบทดสอบ California Achievement Test ผลปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับ .75 ซึ่งแสดงว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการอ่านทั่ว ๆ ไป มีความสัมพันธ์กันสูง

อลสัน (Olson. 1970 : 1147 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่สอนและคำที่ไม่สอนซึ่งแบ่งการสะกดคำที่สม่ำเสมอและไม่สม่ำเสมอกับนักเรียนระดับ 2 จำนวน 43 คน โดยใช้คำมาทดสอบจำนวน 230 คน แบ่งเป็นคำที่สะกดสม่ำเสมอ และสะกดไม่สม่ำเสมออย่างเท่า ๆ กัน พบว่า

1. ชนิดของคำ ความสามารถในการอ่านคำที่ใช้สม่ำเสมอ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. จากการทดสอบ คำที่สอนนักเรียนจะมีการออกเสียงได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของคำที่ไม่ได้สอน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง จะออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ
4. คำที่นักเรียนสะกดอย่างสม่ำเสมอ จะมีการออกเสียงได้ดี และถูกต้องมากกว่าคำที่นักเรียนสะกดอย่างไม่สม่ำเสมอ

5. ชนิดของคำและความสามารถในการอ่านมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
6. ชนิดของคำและคำที่ใช้อยู่สม่ำเสมอจะมีปฏิสัมพันธ์กัน
7. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำ จะรู้สึกรู้ว่าคำที่ไม่ได้สอนยากกว่า

คำที่สอน

8. คำที่นักเรียนได้สะกดอย่างสม่ำเสมอ และคำที่สะกดไม่สม่ำเสมอจะมีความแตกต่างกันน้อยเมื่อมีการสอน และมีความแตกต่างกันมากเมื่อไม่ได้สอนคำเหล่านั้น

แมคเอลวี (McElwee. 1975 : 7031 A - 7032 B) ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบว่าถูกต้องสำหรับการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวน ทั้งหมด 721 คน ใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจให้ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อได้รับการตรวจที่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจที่ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่าน เพื่อการตรวจที่ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 - 771-A) ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำด้วยการใช้เกมช่วยฝึก โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 900 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสอนสะกดคำของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งเพศหญิงและเพศชาย

คาทาลาโน (Catalano. 1976 : 4983-A) ได้ศึกษาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดคำให้กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดคำให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนประถมศึกษา 6 โรงเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ในแต่ละโรงเรียนจะมีกลุ่มทดลองซึ่งเรียนสะกดคำและความหมายของคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดคำให้ ผลปรากฏว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชาร์ท (Schwartz. 1976 : 8028-A) ได้ศึกษาถึงพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนที่ได้รับความรู้เรื่องการสะกดคำโดยการผันคำและการสะกดการันต์กับนักเรียนในระดับ 2 ถึงระดับ 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างระดับละ 40 คน ใน 40 คนนี้ จัดแบ่งเป็นนักเรียนที่สะกดคำเก่งและ

ไม่เก่งกลุ่มละ 20 คนเท่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งเกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมาย และในการเขียนตามคำบอกที่เกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมาย ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งกลุ่มสะกดเก่งและไม่เก่งมีแนวโน้มในการพัฒนาการด้านสะกดคำดีขึ้น

ชเวนดิเนอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง แบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง

พาสซานันเต (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนสะกดคำโดยการใช้สอนแบบตามลำดับอักษร (I.T.A) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำโดยที่ใช้แบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสองฉบับ พบว่า ผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและความสามารถในการสะกดคำนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังให้ความคิดเห็นว่าการสะกดคำนี้จะช่วยการอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่าวิธีสอนเขียนสะกดคำสามารถสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้รูปภาพที่มีความหมายการใช้เกมช่วยฝึกและการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง นอกจากนี้การสอนเขียนสะกดคำยังสัมพันธ์กับทักษะการอ่านซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำดีขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกหัด

3.1 งานวิจัยในประเทศ

สุดารัตน์ เอกวานิช (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบคู่กัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งทดลองกับนักเรียนโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย จำนวน 70 คน โดยทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกและ

ทดสอบหลังการใช้แบบฝึก ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว
ควบกล้ำก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2520 : 137 - 138) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่อง
ตัวสะกดมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ปรากฏว่า แบบฝึกหัดภาษาไทยที่
สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.73/84.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้แต่ความแตกต่าง
ของคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตรา
แม่กตนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วจะมี
ความรู้เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กตนี้เพิ่มขึ้น

ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2522 : 47) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนาสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิมิตชนูปถัมภ์ จังหวัดยะลา จำนวน 60 คน ได้วิเคราะห์
ผลการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ 92.41/90.40 และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนการฝึก
กับหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทาง
การเขียนที่ใช้อักษรนาที่เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกแล้ว

พรทิพย์ บุษราณรงค์ (2522 : 150) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาแบบฝึกประกอบด้วย การจำแนกเสียง การปฏิบัติตามคำสั่ง ความ
เข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเรื่อง จำนวน 14 แบบฝึก นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน
เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง
หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการฟังก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญมา สังข์พันธ์ (2523 : 41) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกาสมเมฆ จังหวัดลำปาง จำนวน 50 คน ผลการวิจัย
พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 และคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนและหลัง
เรียนโดยใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถ
ในการเขียนสะกดคำยากเพิ่มขึ้น

พเยาว์ ทักนิณ (2523 : 62) ได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยใช้แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 116 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อิสระมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 45) ได้แสดงแบบฝึกหัดคำพ้องเสียงขึ้น แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผลการสอบก่อนและหลังเรียนปรากฏว่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการฝึกแล้วนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้เปรียบเทียบการเขียนตามคำบอก และได้นำไปทดลองสอบกับนักเรียนโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ (2525 : 32 - 33) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาภิบาล อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยปรากฏว่าหลังการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการฟังระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนทักษะการฟังวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกจะทําให้การฟังของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สุจริต ศรีนวล (2526 : 34) ได้ทําการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเกษมสุริยมนาถ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยสร้างแบบฝึกและหาประสิทธิภาพแบบฝึก ผลการวิจัยปรากฏว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนทักษะการฟังวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกจะทักให้ทักษะการฟังวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

อัครยา สายศิลป์ (2526 : 63) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยฝึกอ่านตามกิจกรรมในคู่มือการสอนภาษาไทยของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุจี สุขเสมอ (2526 : 97) ได้วิเคราะห์ระดับความยากของคำและคำยากมาสร้างเป็นแบบฝึกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่าการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาสวิมล รักบ้านเกิด (2526 : 79) ได้ศึกษาทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบกับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอน และนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดบางสะแก ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นที นิยม (2527 : 171) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีและไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยวิธีแบบฝึกทักษะการฟังมีความสามารถทางการฟังสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อดุลย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านจันทน์พวย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 45 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียน

และหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ผลของการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากใกล้เคียงกัน

บุญรัตน์ มีสมบูรณ์ (2529 : 45) ได้สร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านวัดฉาง จังหวัดระยอง จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.54/90.05 และคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกนี้แล้วมีความสามารถในการสะกดคำในมาตราแม่กนเพิ่มขึ้น

นวลใย หุมมี (2529 : 54) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพรานวิทยา จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพ 92.67/80.07 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเขียนสะกดคำยากก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา จินดา (2529 : 61) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้นิทานที่มีแบบฝึกหัดกับแบบถามตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตย อำเภอชัยบุรีจังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คน พบว่า นักเรียนที่ได้ฝึกทักษะการฟังโดยการฟังนิทาน แล้วทำแบบฝึกหัดมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ฝึกทักษะโดยการฟังนิทานแล้วถามตอบ

โรจนา แสงรุ่งระวี (2531 : 50 - 51) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการเขียนสะกดคำระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังจากการที่นักเรียนได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึก แล้วนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น คือสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น

กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ (2533 : 63) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.11/88.37 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังทำแบบฝึกได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกคัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกคัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกคัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประยงค์ โชติการณ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลราษฎร์รัง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรา ธารงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดย

ใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัญญา บัววิจนา (2536 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือครูการสอนภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับแบบฝึกหัดตามคู่มือการสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทรศยา เทพสิงห์ (2537 : 46) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์การฟังของนักเรียนที่ฝึกทักษะการฟังตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดดังกล่าว พบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกหัด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียน ดังนั้น แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกหัดเป็นเรื่องของการเรียนที่เน้นทักษะและเน้นการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนนักเรียนเกิดความชำนาญและคล่องแคล่วในการเขียนคำและจะส่งผลให้การเขียนสะกดคำของนักเรียนพัฒนาดียิ่งขึ้น

3.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220-A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีสะกดคำโดยให้นักเรียนนำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำแล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรหายไปสัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 - 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่าจะแนกกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันแต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังจากทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

ลอเรย์ (Lowrey. 1978 : 817 -A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

2. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกันการนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมา สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะกดคำสูง แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพจะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึกมากขึ้นมากกว่าแบบฝึกหัดแบบธรรมดา ซึ่งเป็นการพัฒนาการสอนเขียนให้มีประสิทธิภาพ

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการวิจัย เป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 3 ห้องเรียน โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 92 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1 ห้อง ๆ ละ 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่บทเรียนที่ 7-10 จำนวน 8 แบบฝึกหัด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ
3. แผนการสอนเขียนสะกดคำบทที่ 7 - 10 จำนวน 8 แผน
4. แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 7 - 10 จำนวน 4 ฉบับ

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือทำชิ้นการศึกษาคันคว่า

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำใหม่บทที่ 7 - 10 ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาคันคว่าเอกสาร แนวคิด หลักการ และลักษณะของแบบฝึกหัดจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

1.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับทักษะการเขียนเพื่อศึกษาความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และศึกษาคู่มือครู หนังสือเรียนภาษาไทย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.3 นำคำใหม่ในบทเรียนบทที่ 7 - 10 จากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 มาสร้างแบบฝึกหัดพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ แบ่งเป็นเนื้อหาของบทเรียนได้บทเรียนและ 2 แบบฝึกหัด รวม 8 แบบฝึกหัด โดยแบ่งตามคำพื้นฐานและคำควบตา

1.3.1 แบบฝึกหัดบทที่ 7 ในเรื่อง เล่นรถในนา

- คำพื้นฐาน ได้แก่คำว่า เกเร เณ ตี นะ นา ใน
- คำควบตา ได้แก่คำว่า ได้ นั่ง รถ รดกระบะ

1.3.2 แบบฝึกหัดบทที่ 8 ในเรื่อง แม่วัวตัวโต

- คำพื้นฐาน ได้แก่คำว่า ตัว ทาโม พอ พอใจ มอ ยา
- คำควบตา ได้แก่คำว่า กิน ต้ม นม นมวัว น้ำ แม่วัว ร้อง วัน รัง

หญ้า หนึ่ง

1.3.3 แบบฝึกหัดบทที่ 9 ในเรื่อง แม่ไก่โบไหน

- คำพื้นฐาน ได้แก่คำว่า กอ เจอ วัว สีเทา อะไร เอา
- คำควบตา ได้แก่คำว่า กับข้าว ข้าว ตาม ที่ เทียว แม่ไก่ สอง หาย

ไหน อยู่

1.3.4 แบบฝึกหัดบทที่ 10 ในเรื่อง ไข่ไก่ในกอหญ้า

- คำพื้นฐาน ได้แก่คำว่า ก็ ละ ถือ มือ เรา
- คำควบตา ได้แก่คำว่า ขาย ไข่ ไข่ไก่ เงิน ฟอง ลูกไก่ ไว้ สาม ออก

ออกไข่

1.4 สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในเนื้อหาที่เรียน ได้แก่ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้อธิบาย การเขียนสะกดคำโดยการประสมอักษรจากรูปภาพ การเขียนสะกดคำตามเวลาที่ครูกำหนดกำหนดให้ การเขียนสะกดคำให้ตรงตามความหมายที่ครูบอกให้ทราบ การเติมสระและพยัญชนะให้เป็นคำที่ถูกต้องลงในบัตรคำตามความหมายที่ครูบอก เป็นต้น

2. การตรวจคุณภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

2.1 นำแบบฝึกหัดที่สร้างเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริมาณนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 ผู้อำนวยการสุเมธ พงษ์มาลา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

2.1.2 อาจารย์รองรัตน์ กนกนาค อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนักคินรเศรษฐ์ สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ซึ่งรับผิดชอบการออกข้อสอบภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกลุ่มหนองจอก 1

2.1.3 อาจารย์สมพร วัฒนศิริ ศึกษาพิเศษ 7 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา หัวหน้างานวิจัยวัดผลประเมินผลและรับผิดชอบกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)

ผลจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญคือให้ปรับปรุงแก้ไขคำสั่ง ได้แก่ การใช้ภาษาให้ชัดเจนเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ปรึกษาประธานผู้ควบคุมแล้วจึงปรับปรุงแก้ไขเมื่อแก้ไขเรียบร้อยแล้วได้นำแบบฝึกหัดไปหาประสิทธิภาพ ตามลำดับขั้นดังนี้

ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (ครั้งที่ 1) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไปใช้กับนักเรียนจำนวน 1 คน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยสังเกตและรวบรวมปัญหา ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของภาษาเนื้อหา กิจกรรม ได้รับทราบผลดังนี้

- แบบฝึกหัด "ภาพปริศนาพาเพลิน" ในบทเรียนที่ 7 แผนการสอนที่ 1 เนื่องจากนักเรียนยังอ่านแถบประโยคไม่คล่อง ผู้วิจัยจึงปรับคำสั่งในขั้นฝึกข้อ 2 จากเดิม "นักเรียนจะต้อง

รอยคำที่เขียนไว้ให้ตรงกับแถบประโยคความหมาย" ปรับเป็น "นักเรียนจะต้องรอยคำที่เขียนไว้ให้ตรงกับรูปภาพของคำ"

- แบบฝึกหัด "หัวใจฉันหาย" ในบทเรียนบทที่ 7 แผนการสอนที่ 2 เนื่องจากนักเรียนยังอ่านแถบประโยคไม่คล่อง ผู้วิจัยจึงปรับคำสั่งในขั้นฝึกข้อ 1.2 จากเดิม "นำตัวลาไปเสียบหน้าแถบประโยคความหมาย" ปรับเป็น "นำตัวลาไปเสียบหน้าบัตรภาพ"

- แบบฝึกหัด "แม่ไก่หากอหญา" ในบทเรียนบทที่ 9 แผนการสอนที่ 5 เพิ่มคำชี้แจงในขั้นฝึกข้อ 2 คำชี้แจงจากเดิม "ให้นักเรียนเติมตัวพยัญชนะหรือสระลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายทางขวามือ" ให้ปรับข้อความคำชี้แจงใหม่เป็น "ให้นักเรียนฟังครูอ่านความหมายพร้อมกับดูภาพประกอบแล้วเติมตัวพยัญชนะหรือสระลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง"

- แบบฝึกหัด "ลูกบอลบอกอักษร" ในบทเรียนบทที่ 10 แผนการสอนที่ 8 ในขั้นฝึกข้อ 5 จากเดิม "ให้นักเรียนเติมตัวพยัญชนะหรือสระลงในช่องว่างเพื่อให้ได้ความหมายตรงกับขวามือ" ให้เพิ่มเติมข้อความ "โดยครูอ่านความหมายให้นักเรียนฟัง" เนื่องจากนักเรียนยังอ่านข้อความไม่คล่อง

ทดลองกลุ่มย่อย (ครั้งที่ 2) เมื่อได้ปรับปรุงแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำครั้งที่หนึ่งแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดนี้ไปทดลองกับกลุ่มย่อย จำนวน 5 คน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้รับทราบผลดังนี้

- แบบฝึกหัด "ล้อมวงผสมอักษร" ในบทเรียนบทที่ 8 แผนการสอนที่ 3 ในขั้นฝึกข้อ 5 ปรับเปลี่ยนเวลาจากเดิมให้นักเรียนเติมตัวอักษรในเวลา 2 นาที ให้เปลี่ยนเป็น 1 นาที

- แบบฝึกหัด "ดอกไม้ของฉัน" ในบทเรียนบทที่ 8 แผนการสอนที่ 4 ในขั้นฝึกข้อ 3 ปรับเปลี่ยนเวลาจากเดิมให้นักเรียนแข่งขันในเวลา 5 นาที ให้เปลี่ยนเป็น 10 นาที เพราะจำนวนคำในแต่ละกลุ่มมาก ดังนั้นการเล่นจึงต้องใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น

ทดลองภาคสนาม (ครั้งที่ 3) หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเรียบร้อยแล้วได้นำไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ 80/80 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์และแนวคิดวิธีการของบุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2526 : 407)
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเขียนจากหลักสูตรและคู่มือครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อใช้ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
3. นำคำใหม่บทที่ 7-10 จำนวน 58 คำ ซึ่งเป็นคำที่ใช้สร้างแบบฝึกหัดมาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ โดยแยกวัดตามเนื้อหาที่เรียน ได้แก่ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 30 ข้อ เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ 35 ข้อ และเนื้อหาการนำคำไปใช้ 35 ข้อ รวมทั้งหมด 100 ข้อ
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำปรากฏว่าต้องปรับปรุงดังนี้

1. การเรียงตัวเลือก โดยให้เรียงตัวเลือกจากตัวเลือกหรือข้อความสั้น ๆ ไปหาคำหรือข้อความที่ยาว

ตัวอย่าง พ่อขับ_____ไปตามถนนอย่างช้า ๆ

- ก. รถ
- ข. เครื่องบิน
- ค. เรือ

ให้เปลี่ยนเป็น พ่อขับ_____ไปตามถนนอย่างช้า ๆ

- ก. รถ
- ข. เรือ
- ค. เครื่องบิน

2. การตั้งคำถามให้เลือกการตั้งคำถามอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้คำถาม 2 อย่างในคำถามเดียวกัน

ตัวอย่าง คำว่า "นา" มีความหมายคล้าย หรือ เหมือนกับ ข้อใด

าให้เปลี่ยนเป็น คำว่า "นา" มีความหมายเหมือน กับ ข้อใด

2.5. นำนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนักเดินรเศรษฐ์ สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งนักเรียนมีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ แต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของจุฑ เตห์ พาน (Fan. 1952 : 16 – 30) แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำปรากฏว่า ได้ข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 54 ข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบโดยเลือกตามเนื้อหาที่เรียนเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน ดังนี้

- เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจำนวน 10 ข้อ ค่าความยากง่าย (p) .39-.67 ค่าความอำนาจจำแนก (r) .34-.50
- เนื้อหาการรู้ความหมายคำจำนวน 10 ข้อ ค่าความยากง่าย (p) .48-.72 ค่าความอำนาจจำแนก (r) .24-.38
- เนื้อหาการนำใบใช้จำนวน 10 ข้อ ค่าความยากง่าย (p) .39-.79 ค่าความอำนาจจำแนก (r) .21-.36

2.6 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 – 170) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น = .81

แผนการสอนเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) คู่มือครูภาษาไทย แบบเรียนและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ของกรมวิชาการกระทรวง ศึกษาธิการ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการสอนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอน เขียนสะกดคำ

2. ศึกษาคำใหม่ในบทเรียนบทที่ 7-10 จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 58 คำ

3. กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4. สร้างแผนการสอนเป็นรายคาบ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ความคิดรวบยอด

4.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.3 เนื้อหาที่ใช้สอน

4.4 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็นขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.4.1 ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

4.4.2 ชำนาญในการสอน

4.4.3 ชำนาญทักษะ ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

4.4.4 ชำนาญสรุป

4.5 สื่อการสอน

4.6 การประเมินผล

5. นำแผนการสอนไปให้กรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ สื่อการเรียนการสอนเนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล ปรากฏว่าต้องปรับดังนี้

แผนการสอนที่ 1

1.1 สื่อการเรียนการสอนเพิ่ม บัตรภาพ

1.2 ชำนาญประเมินผลเขียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

แผนการสอนที่ 2

2.1 ไม่มีขึ้นหน้า ผู้วิจัยจึงเติมขึ้นหน้าลงไป

2.2 ควรสลับข้อ จากข้อ 2 ไปเป็นข้อ 1

แผนการสอนที่ 3 การเรียงตัวอักษรในแบบฝึกหัด ควรเป็นลักษณะ

ว	ด
---	---

แผนการสอนที่ 5 แก่คำผิดจากแม่ไก่ไปไหน แก่ไขเป็น แม่ไก่ไปไหน

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบท้ายบทเรียนตั้งแต่บทที่ 7-10 ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์และแนวคิดวิธีการของบุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2526 : 1 - 170)

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรและคู่มือครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อใช้ในการทดสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียน

3. นำคำาใหม่บทที่ 7-10 จำนวน 58 คำ ซึ่งเป็นคำที่ใช้สร้างแบบฝึกหัดมาสร้างแบบทดสอบท้ายบทเรียน โดยแยกศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาที่เรียนดังนี้ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำมาใช้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบท้ายบทเรียนแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ตามเนื้อหาบทเรียนดังนี้

บทเรียนที่	การเขียนสะกดคำ ได้ถูกต้อง (ข้อ)	การรู้ความหมาย ของคำ (ข้อ)	การนำคำ ไปใช้ (ข้อ)	รวม (ข้อ)
7	30	30	21	81
8	52	34	31	117
9	32	32	32	96
10	30	30	26	86

4.4 นำแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบท้ายบทเรียน ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญให้ปรับตัวเลือกบางข้อ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคันธารราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งนักเรียนมีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบทดสอบท้ายบทเรียนมาตรวจให้คะแนนคำตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบท้ายบทเรียนมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เตห์ ฟาน (Fan, 1952 : 16 - 30) แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทเรียน ได้ข้อสอบที่ใช้ได้ดังนี้

บทเรียน บทที่	เนื้อหาการเขียนสะกดคำ ได้ถูกต้อง(ข้อ)	เนื้อหาการรู้ความหมาย ของคำ (ข้อ)	เนื้อหาการนำ คำไปใช้(ข้อ)	รวม ข้อ
7	19	24	17	60
8	36	27	24	78
9	32	23	26	81
10	25	15	24	64

และผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบตามจำนวนคำในแต่ละบทเรียนแต่ละบท โดยแยกศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาที่เรียน ได้ดังนี้

บทเรียน บทที่	จำนวนคำ	เนื้อหาที่เรียน (ข้อ)	ค่าความ ยากง่าย(p)	ค่าความ จำแนก(r)
7	10	การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 10 ข้อ	.44-.81	.22-.48
		การรู้ความหมายของคำ 10 ข้อ	.34-.75	.25-.33
		การนำคำไปใช้ 10 ข้อ	.40-.21	.21-.37
8	17	การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 17 ข้อ	.66-.86	.21-.48
		การรู้ความหมายของคำ 17 ข้อ	.27-.73	.12-.48
		การนำคำไปใช้ 17 ข้อ	.51-.87	.21-.51
9	16	การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 16 ข้อ	.53-.82	.24-.41
		การรู้ความหมายของคำ 16 ข้อ	.39-.74	.23-.55
		การนำคำไปใช้ 16 ข้อ	.32-.78	.20-.47
10	15	การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 15 ข้อ	.59-.80	.28-.59
		การรู้ความหมายของคำ 15 ข้อ	.45-.71	.20-.55
		การนำคำไปใช้ 15 ข้อ	.60-.74	.24-.50

4.5 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายบทเรียน ใช้สูตร KR-20 (ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 170)

ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับดังนี้

- แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 7 = .7849
- แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 8 = .8606
- แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 9 = .8641
- แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 10 = .8408

4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว่าดังต่อไปนี้

4.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนจำนวน 1 คน โดยนำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมีนบุรี สังกัดสำนักงานมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยสังเกตและรวบรวมปัญหา ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของภาษา

4.2 เมื่อได้ปรับปรุงแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดนี้ไปทดลองกับกลุ่มย่อยจำนวน 5 คน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ 80/80

4.4 ขั้นตอนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โดยใช้เวลาดทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ในวันพฤหัสบดี เวลา 9.30-10.30 น. และวันศุกร์ เวลา 10.30-11.30 น. โดยทำการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

4.4.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

4.4.2 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นควบคู่กับแผนการสอน

4.4.3 หลังจากผู้วิจัยสอนจบในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการหาความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกแต่ละบทเรียน เพื่อนำคะแนนที่ได้ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 (เป็นคะแนน 80 ตัวแรก)

4.4.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำฉบับเดิมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลเป็นคะแนนหลังเรียน เพื่อหาความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบ
2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในแบบทดสอบตามเกณฑ์ 80/80

ดังนี้

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

80 ตัวหลัง หาได้จากร้อยละของค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังจากได้ฝึกทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

3. เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่า t (t-test)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2 สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้กลุ่ม 27% แล้วเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 26 - 30)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ จากสูตร กูเดอร์ ริชาร์ดสัน ($KR - 20$) (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้นข้อหนึ่ง ๆ จำนวนคนที่ทำถูก/จำนวนคนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ $1-p$
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

1.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด การเขียนสะกดคำโดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำโดยใช้ แบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัด
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบหลังการเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2527 : 491)

2 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ใช้สูตรดังนี้ (Blalock. 1979 : 238)

$$t = \frac{\bar{X}_D - \mu_D}{S_D \sqrt{N-1}}$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติการแจกแจง
	$\bar{X}_D$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของคะแนนระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน
	μ_D	แทน	ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของประชากรการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน
	S_D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่าง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 ได้ดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

นำคะแนนจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งหมด หาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด

2.1 เกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80

2.2 พัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีแบบทดสอบท้ายบทเรียน ให้นักเรียนทำทั้งหมด 4 บทเรียน บทเรียนที่ 7 เรื่อง เล่นรถในนา มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน บทเรียนที่ 8 เรื่อง แม่วัวตัวโต มีคะแนนเต็ม 51 คะแนน บทเรียนที่ 9 เรื่อง แม่ไก่ไปไหนมีคะแนนเต็ม 48 คะแนน บทเรียนที่ 10 เรื่อง ไข่ไก่ในกอหญ้า มีคะแนนเต็ม 45 คะแนน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ตามเนื้อหาการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำของผู้เรียน ดังนี้

ส่วนที่ 1 พัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ส่วนที่ 2 พัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาการรู้ความหมายของคำ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ส่วนที่ 3 พัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาการนำคำไปใช้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ รวมคะแนนเต็มทั้งหมด 30 คะแนน

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการทบทวนแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทดสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียนในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตั้งแต่บทที่ 7-10

แบบทดสอบ ท้ายบทเรียน บทที่/ชื่อเรื่อง	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บทที่ 7 เรื่องเล่นรถในนา	30	30	25.77	3.77
บทที่ 8 เรื่องแม่วัวตัวโต	30	51	46.10	5.12
บทที่ 9 เรื่องแม่ไก่โบไหน	30	48	42.80	5.25
บทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า	30	45	40.77	4.32

จากตาราง 1 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียนในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียน บทที่ 7 เรื่องเล่นรถในนา มีคะแนนเฉลี่ย 25.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.77 บทที่ 8 เรื่องแม่วัวตัวโต มีคะแนนเฉลี่ย 46.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.12 บทที่ 9 เรื่องแม่ไก่โบไหน มีคะแนนเฉลี่ย 42.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.25 บทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า มีคะแนนเฉลี่ย 40.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.23

ตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละ 80/80

ตาราง 2 แสดงค่าคะแนนประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละ 80/80

ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด การเขียนสะกดคำ	บทเรียนบทที่/ชื่อบทเรียน	ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
แบบทดสอบท้ายบทเรียน (E_1)	บทเรียนบทที่ 7 (เรื่องเล่นรณานา)	85.90
	บทเรียนบทที่ 8 (เรื่องแม่วัวตัวโต)	90.39
	บทเรียนบทที่ 9 (เรื่องแม่ไก่บ้าน)	89.17
	บทเรียนบทที่ 10 (เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า)	90.60
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำ (E_2)		94.44

จากตาราง 2 พบว่าแบบฝึกหัดของทุกบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 ตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้อย่างมีคุณภาพ

2.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนของ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวน นักเรียน	เนื้อหาที่เรียน	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		ค่า t
			ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
30	ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ	30	18.43	28.33	4.10	2.58	12.44**
	- การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง	10	6.20	9.67	1.81	.96	10.36**
	- การรู้ความหมายของคำ	10	5.80	9.23	1.95	1.10	9.43**
	- การนำคำไปใช้	10	6.40	9.43	1.57	1.41	8.82**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำและคะแนนเฉลี่ยตามเนื้อหาต่อไปนี้ ได้แก่
เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้ของ
นักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 2 แสดงว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีคุณภาพสามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ
ด้านการเขียนสะกดคำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1 ห้อง ๆ ละ 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย
 - 2.1 แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ บทที่ 7-10 จำนวนบทเรียนละ 2 ชุด
รวมทั้งหมด 8 ชุด
 - 2.2 การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำจำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8199
 - 2.3 แผนการสอนเขียนสะกดคำบทที่ 7-10 บทเรียนละ 2 แผน รวมทั้งหมด 8 แผน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน บทที่ 7-10 รวมทั้งหมด 4 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นดังนี้
 - 2.4.1 แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 7 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7849
 - 2.4.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 8 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8606
 - 2.4.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 9 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8641
 - 2.4.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 10 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8408

3. การดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2540 ถึงวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2540 ทำการทดลองดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

3.2 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นควบคู่กับแผนการสอน

3.3 หลังจากผู้วิจัยสอนจบในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกแต่ละบทเรียน เพื่อนำคะแนนที่ได้ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด ตามเกณฑ์ 80/80 (เป็นคะแนน 80 ตัวแรก)

3.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ฉบับเดิมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลเป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest) (เพื่อหาความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำโดยใช้เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2527 : 491)
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำบทที่ 7-10 มีประสิทธิภาพตามลำดับดังนี้ บทที่ 7 (เรื่องเล่นรถในนา) มีประสิทธิภาพ 85.90/94.44 บทที่ 8 (เรื่องแม่วัวตัวโต) มีประสิทธิภาพ 90.39/94.44 บทที่ 9 (เรื่องแม่ไก่ใบหน) มีประสิทธิภาพ 87.17/94.44 บทที่ 10 (เรื่องไข่กานกอกฮู้) มีประสิทธิภาพ 90.60/94.44 แสดงว่าแบบฝึกหัดนี้ใช้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกหัดนี้ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำในเนื้อหาที่เรียนคือ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้สูงขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจะอภิปรายเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

ในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำเพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำของ ประทีน มหาจันทร์ (2516 : 65) มีหลักในการสอนสะกดคำ ตามลำดับ 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำพร้อมกับออกเสียงคำ ๆ นั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยค โดยใช้คำนั้นในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดการสร้างแรงจูงใจโดยใช้ภาพประกอบการออกเสียงคำนั้น เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำได้ดียิ่งขึ้น ตรงกับการศึกษาของ บุปผา ชังพุก (2524 : 113) ที่พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดวงเดือน สุภักดิ์ (2522 : 112) ที่พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับการรู้ความหมายของคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1.2 การมองเห็นรูปภาพ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปภาพที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้น ๆ ออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง และในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้บัตรคำพูดให้นักเรียนดู แล้วให้สะกดคำตามครู

1.3 การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำแล้วสะกดคำโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้นเสร็จแล้วตรวจดูว่าการสะกดคำของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดให้กลับไปทบทวน 1-3 ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้บัตรคำแล้วปิดบัตรคำเพื่อให้นักเรียนสะกดคำนั้น ๆ

1.4 การเขียนคำ เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและสะกดคำให้ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องคือ

1.4.1 การเรียนรู้โดยกระทำ โดยผู้วิจัยมีกิจกรรมเน้นการกระทำหลาย ๆ แบบ อาทิ เกม การเขียนสะกดคำรายการประสมอักษรจากรูปภาพ การเขียนสะกดคำโดยการเขียนลงในบัตรคำ และครูมีอุปกรณ์การสอนให้นักเรียนได้กระทำและเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ โดยเฉพาะการเน้นกิจกรรมที่เป็นเกมการแข่งขัน ได้มีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงงานวิจัยของ สาลินี ฤทธิกนิษฐ์ (2530 : 59) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เกม ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยในเรื่องการเขียนสะกดคำ จึงควรนำเกมมาเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีความสนุกสนานและลดความตึงเครียดในขณะเรียน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ตามเนื้อหาบทเรียนตั้งแต่บทเรียนที่ 7-10 ผู้วิจัยขอเก็บรายประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. บทเรียนบทที่ 7 เรื่องเล่นรถในนา แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.90/94.44
2. บทเรียนบทที่ 8 เรื่องแม่วัวตัวโต แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.39/94.44
3. บทเรียนบทที่ 9 เรื่องแม่ไก่ไปหาหน แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.17/94.44
4. บทเรียนบทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.60/94.44

จากการผลการวิจัยครั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าแบบฝึกหัดบทเรียนบทที่ 10 "เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า" มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.60/94.44 ซึ่งสูงกว่าบทเรียนอื่น อาจเนื่องมาจากว่าในบทเรียนบทที่ 10 นี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำที่มีการนำเกมมาให้นักเรียนได้แข่งขันคือ มีการแข่งขันเป็นกลุ่มย่อย 5 คน ในระหว่างการแข่งขันได้ฝึกให้นักเรียนเขียนคำเป็นรายบุคคล จึงทำให้ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดบทเรียนบทที่ 10 นี้สูงกว่าบทเรียนอื่น

1.4.2 การเสริมแรง เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนรู้เสร็จสิ้นลง หลังจากเกิดความพอใจครูควรเสริมแรงเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเพิ่มความคงทนถาวร ผลการทดลองของ อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : 62) ได้กล่าวว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกมมีความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย สูงกว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกอาจเนื่องมาจากเกมเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน

ในระดับประถมศึกษา ซึ่งชอบการแข่งขันและทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแข่งขัน นอกจากนี้ เกมยังเป็นกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนได้รับที่มีการเสริมแรงตลอดเวลา เช่น ได้ชัยชนะเป็นรางวัล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น และในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสริมแรงโดยการปรบมือและพูด ชมเชย นักเรียนหลังจากนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดสิ้นสุดลง

1.4.3 แรงจูงใจ ครูอาจจูงใจโดยใช้เพลง รูปภาพ และเกมที่น่าสนใจแก่นักเรียน งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แรงจูงใจโดยใช้เพลงในชั้นนำ ใช้เกมในขั้นฝึกทำแบบฝึกหัด โดยมีรูปภาพประกอบ ดังเช่นงานวิจัยของ ชวอร์ท (Schwartz. 1976 : 64) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

1.4.4 กฎแห่งการฝึกของธอร์นไคต์ เมื่อมีการฝึกหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้น และการเรียนรู้ก็คงอยู่ตลอดไป งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำจากการเข้าร่วมกิจกรรมเกม ทั้งการแข่งขันเป็นกลุ่มและได้ฝึกเป็นรายบุคคล

1.4.5 กฎแห่งผลของธอร์นไคต์ที่ว่ากระทำใด ๆ ก็ตามถ้าเป็นสิ่งที่ดีพึงพอใจคนจะทําพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่วนการกระทำใดถ้ามีผลไม่เป็นที่พอใจคนจะเลิกทําพฤติกรรมนั้น ในการฝึกเขียนสะกดคำ จึงควรให้นักเรียนได้รู้ผลของการกระทำของตนโดยตรวจสอบผลของการแข่งขันเขียนสะกดคำ งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทราบผลการแข่งขันและทราบผลทันทีหลังจากนักเรียนได้แข่งขันเขียนสะกดคำสิ้นสุดลงทุกแผนการสอน

1.5 การทบทวน งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทบทวนคำที่เรียนไป ผู้วิจัยได้ปิดบัตรคำนั้นแล้วให้นักเรียนฝึกสะกดคำ เมื่อการสอนสิ้นสุดลงผู้วิจัยให้นักเรียนทบทวนความหมายของคำที่เรียนไปพร้อมกับสามารถนำคำนั้นไปใช้แต่งประโยคได้อย่างถูกต้อง

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างภายหลังได้รับการเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนได้รับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสูงขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รोजना แสงรุ่งระวี (2531 : 50 - 51) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วย

การใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในการเขียนสะกดคำระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเลิกเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันในที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นรา ธารงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบ ฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถยืนยันได้ว่าแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นี้สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสูงขึ้น ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีความแตกต่างจากแบบฝึกหัดของกรมวิชาการ คือได้สร้างแบบฝึกหัดตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำของ ประเทิน มหาจันทร์ ซึ่งมี ลำดับการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง
2. การมองเห็นรูปคำ
3. การรำลึกถึงคำ
4. การเขียนคำ
 - 4.1 การเรียนรู้โดยการกระทำ
 - 4.2 การเสริมแรง
 - 4.3 แรงจูงใจ
 - 4.4 กฎการฝึกของธอร์นไคต์
 - 4.5 กฎแห่งผลของธอร์นไคต์
5. การทบทวน

และในขั้นลำดับการเขียนคำที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการฝึกทักษะนักเรียนให้มีพัฒนาการด้าน การเขียนสะกดคำบนเนื้อหาที่เรียน ได้แก่เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมาย ของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้ ซึ่งมีวิธีการฝึกเขียนสะกดคำที่แตกต่างฝึกจากแบบฝึกหัดของกรม

วิชาการ วิธีการที่ว่านี้คือมีการนำเกมการแข่งขันมาให้นักเรียนได้ฝึกเป็นทีม นอกจากนี้ยังมีการฝึกเป็นรายบุคคล อาทิ การเขียนสะกดคำโดยการประสมอักษรจากรูปภาพ การเขียนสะกดคำตามที่ครูกำหนดให้ การเขียนสะกดคำให้ตรงตามความหมายที่ครูบอกให้ทราบ การเติมสระและพยัญชนะให้เป็นคำที่ถูกต้องลงในบัตรคำตามความหมายที่ครูบอก นักเรียนจะได้ทราบผลการแข่งขันทุกครั้งเมื่อสิ้นสุดการฝึกทำให้นักเรียนได้เรียนด้วยความรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนานเพลิดเพลินอยากจะติดตาม และตั้งใจร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ เป็นผลให้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และหลังจากนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อสังเกต

จากการทดลองเรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยพบข้อสังเกตพอสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดบทเรียนบทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอกหญ้า มีประสิทธิภาพของบทเรียนเท่ากับ 90.60/94.44 ซึ่งสูงกว่าทุกบทเรียน ทำให้วิจัยทราบว่าการสร้างแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำที่มีการนำเกมมาให้นักเรียนได้แข่งขันนั้นควรให้มีการแข่งขันเป็นกลุ่มย่อย 5 คน ในระหว่างการแข่งขันควรให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำเป็นรายบุคคล และเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันผู้วิจัยควรมีแบบฝึกหัดมาให้นักเรียนได้ฝึกทำเป็นรายบุคคลจะทำให้แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเขียนสะกดคำในการแข่งขันเป็นเกมนั้น นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสนใจและสนุกสนานในการแข่งขันเขียนสะกดคำเป็นอย่างมาก ยิ่งเป็นการทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนจะชอบมากครูควรตั้งกฎ กติกา การแข่งขันที่เด็กเข้าใจและนำไปปฏิบัติระหว่างการเล่นเกมได้ ซึ่งจะทำให้เด็กเกิด ความสนุกสนานควบคู่กับการฝึกเขียนสะกดคำ
3. ในการจัดกิจกรรมการแข่งขัน เช่นแผนการสอนที่ 4 และแผนการสอนที่ 6 ครูควรชี้แจงการปฏิบัติตนของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม ให้นักเรียนเข้าใจ และมีข้อตกลงสำหรับนักเรียนที่กำลังรอบรู้ปฏิบัติกิจกรรม เช่น ถ้าระหว่างรอบปฏิบัติกิจกรรมไม่รู้จักควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัย

จะไม่มีสิทธิได้เล่นเกม ดังเช่น แผนการสอนที่ 6 นักเรียนเล่นเกม "เป่ายิงฉุบ" อยู่หน้าแถว สมาชิกท้ายแถวจะเล่นกันทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสับสนวุ่นวายจนไม่ตั้งใจฟังคำอธิบายความหมายของครู

4. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการแข่งขัน เขียนสะกดคำลับแคบไป หลังจากที่มีการสอนเนื้อหาจบจะเริ่มเข้าสู่ขั้นการฝึกโดยการนำเกมเข้ามามีส่วนร่วม ครูจะต้องเสียเวลาในการจัดสถานที่บ้าง แต่การทดลองก็สำเร็จด้วยดีเพียงแต่อาจเกินเวลาไปประมาณ 5-10 นาที ฉะนั้นครูผู้สอนควรหาสถานที่กว้าง ๆ และมีการจัดอุปกรณ์ให้พร้อมเตรียมที่จะฝึกให้เรียบร้อย

5. ชนิดของเกมที่ใช้เป็นกิจกรรมแบบฝึกหัด จากการสังเกตพบว่านักเรียนจะชอบเกมที่มีอุปกรณ์ไม่มากนัก และมีกติกาง่าย ๆ แข่งขันกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ 5 กลุ่ม นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นและเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันกันเป็นกลุ่ม นักเรียนจะดีใจเมื่อกลุ่มของตนเองชนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดอันอาจจะเป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1.1 ภาพในแบบฝึกหัดควรชัดเจนสามารถใช้สื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจได้โดยไม่ต้องอธิบายเพิ่มเติม

1.2 สื่อการสอนที่เป็นประเภทรูปภาพที่ใช้บอกความหมายของบัตรคำควรชัดเจนเพื่อสื่อความหมายได้ตรงถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกหัดการเรียนสะกดคำไปใช้

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่าแบบฝึกหัดการเรียนสะกดคำสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนสะกดคำของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรนำแบบฝึกหัดการเรียนสะกดคำนี้ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนสะกดคำที่ดีขึ้น

2.2 แบบฝึกหัดการเรียนสะกดคำที่เป็นกิจกรรมเกม ควรมีครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นนักเรียนเล็กมาก ซึ่งต้องการคำแนะนำและชี้แนะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการเขียนสะกดคำ

2.3 ระยะเวลาในการสอนเขียนสะกดคำแต่ละครั้งไม่ควรให้ระยะเวลายาวหรือสั้นเกินไป เพราะระยะเวลาที่สั้นเกินไปนักเรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีและถ้าระยะเวลานานเกินไปจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้

2.4 ในการร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำแต่ละครั้ง ครูจะต้องแจกแบบฝึกหัดคำที่เขียนถูกต้องแต่ละแผนการสอนทันที หลังจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมสิ้นสุด เพื่อให้นักเรียนแก้ไขและจดจำคำที่ถูกต้องจะได้พัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาความคงทนในการเรียนรู้จากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

3.2 ควรศึกษาการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในบทเรียนอื่น ๆ จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยเล่ม 1 เพื่อรวบรวมจัดเป็นแบบฝึกหัดและนำไปใช้ในการเรียนการสอนนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3 ควรศึกษาการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในเนื้อหาที่เรียนได้แก่ เนื้อหาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เนื้อหาการรู้ความหมายของคำ และเนื้อหาการนำคำไปใช้เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์. ปริณิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพานิช. "แนวการสอนภาษาไทย," ใน คู่มือภาษาไทย. หน้า 1 - 15. เอกสารการนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- กิ่งกาญจน์ ธีรสุคนธ์. ความสัมพันธ์ของข้อสอบเลือกตอบที่วัดความสามารถทางภาษากับการวัดความสามารถในการเรียงความ. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ไขศรี วรรณกวีธา. การสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- จุไร วรศักดิ์โยธิน. การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- เจือ สตะเวทิน. "วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาว่าด้วยอะไรเอ่ย," ประชากรศึกษา. 4 : 10 ; พฤษภาคม 2516.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน," ใน เอกสารการสอนชุดสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. หน้า 490-493. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์สหมิตร, 2527.
- ชิน โพธิ์อ่อน. การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. "ภาษากับจิตวิทยาในการเรียนการสอน," เอกสารการสอนชุดวิชา การสอนภาษาไทย การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหน่วยที่ 1-8. หน้า 374. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. การสร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน สุภิกิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ทรรศยา เทพสิงห์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการที่เรียนโดยใช้แบบฝึก ทักษะการฟังที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกทักษะการฟังตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ทวีศรี จันทรเอี่ยม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกโรงเรียนสุธีวิทยา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.
- นที นิยม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- นรา ธารงสุข. "การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี," วิจัยสนเทศ. 13 : 156 ; 16 - 21 กันยายน 2536.
- นวลใย หนูมี. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- นิภา เล็กบำรุง. พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับการ กำหนดงานให้นักเรียนและทบทวนเมื่อจบบทเรียน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

- นิตยา ฤทธิ์โยธี. การทำงานและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ : เอกสารเผยแพร่
ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2520.
- บันลือ พงษ์ตะวัน. การเขียน. พิษณุโลก : หน่วยผลิตเอกสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2527.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญปก อ่อนเผ่า. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- บุญมา สังข์โพธิ์. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- บุญรัตน์ มีสมบุรณ์. แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง "ตัวสะกดมาตราแม่กน," สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน, 2529. อัดสำเนา.
- บุปผา ชังพุก. การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. โรงพิมพ์จุรัสสา, 2516.
- ประภาศรี สีหอำไพ. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น : ภาควิชาประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2524.
- ประยงค์ โชติการณ. "การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะ
ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 21 :
71 - 81 ; 2534.

- บัญญัติ บัววัฒนา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือการสอนภาษาไทย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน - การอ่าน การพูด - การฟัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี, 2521.
- พเยาว์ ทักษิณ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- พรทิพย์ นุชรานวงษ์. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- พรรณี ช.เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ยุพา อัมพงษ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" "ว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

รัชนี้ ศรีไพพรรณ. "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน," คู่มือแนวความคิดและ
พรรณนาบางประการเกี่ยวกับกลุ่การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11, 2517.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2531.

รุจี สุขเสมอ. การศึกษาความยากง่ายของคำลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปริณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

โรจนา แสงรุ่งระวี. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพร, 2536.

วรรณ เครื่องเนียม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้
แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคมจังหวัด
อุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูภาษาไทยสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

_____. เครื่องมือวัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.02/1)ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.

_____. แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว,
2535.

_____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
คุรุสภา, 2535.

- ✓ วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รายงาน
การประเมินความสามารถทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ป.1 - ป.6 ปีการศึกษา 2534.
กรุงเทพฯ : กุรุสภา, 2534.
- วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
อัสสาเนา.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัสสาเนา.
- ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง ภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาบาลที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัสสาเนา.
- สถิต วงศ์สุวรรณค์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตสาส์น, 2525.
- สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์. องค์ประกอบและหลักการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตสาส์น, 2526.
- สมชัย ไชยกุล. การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กก กค และกข สำหรับนักเรียน
ที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัสสาเนา.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- สมศรี เพชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
อัสสาเนา.
- สามารถ ศักดิ์เจริญ. ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
อัสสาเนา.

- สาสินี ภูติกนิษฐ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุจิตรา ศรีนวล. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
อัดสำเนา.
- สุภารัตน์ เอกวานิช. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
อัดสำเนา.
- สุณีย์ ธีดากร. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา การศึกษา
และการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร, 2525. อัดสำเนา.
- สุนันทา จินดา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้นิทาน
มีแบบฝึกหัดกับแบบถามตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับ
การใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- สุมาลี โกลสมบัติ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- ออดุลย์ ไทรเล็กทิม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำจากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านจำปาหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. การเปรียบเทียบความสามารถแสดงความสามารถในการเขียนสะกดคำจากภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- อัทธยา สายศิลป์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในกลุ่มมือการสอนของกรมวิชาการ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- อินทร์ ศรีคุณ. การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2507. อัดสำเนา.

Catalno, Erileen Aiken. "The Effect of Spelling Program Using Works in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts International. 4983-A ; February, 1976.

Clanton, Patricin Brantley. "The Effectiveness of the Letter Close Procedure as a Method of Teaching Spelling," Dissertation Abstracts International. 38 : 7226-A ; February, 1977.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Education Testing Scrvicce, Princeton, New Jersey : 1952.

Lowrey, Eleanor Blodwyn Lane. "The Effects of Four Drill and Practice Times Unit on the Decording Performances of Students with Praticce Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817-A ; August, 1978.

Mc Elwee, Gergory W. "Systematic Instruction in Proofreading for Spelling and Its Effects on Fourth and Sixth Grade Composition," Dissertation Abstracts International. 12 : 7031-A ; June, 1975.

- Morrison, Ida E. and Ida F. Perry. "Spelling and Reading Relationship with Incidence of Retardation and Acceleration," Journal of Educational. 6 : 222 - 227 ; February, 1959.
- Olson, Jams Harry. "A Study of the Performance of Second Grade Children on "Taught" and "Untaught" Words Having Regular and Less Regular Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 3 : 1147 - A ; September, 1970.
- Passanante, Cail R. "Spelling of Proficiency and Early Training with I.T.A," Resources in Education. 7 : 56 ; July, 1979.
- Petty, G. "Language Workbook and Practice Materials," Development Language Skills in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc., 1963.
- Pinter, Donna Dae Krewedl. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of third Graders," Dissertation Abstracts International. 2 : 710- A-771-A ; August, 1977.
- River, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago: The University of Chicago Press, 1968.
- Schwartz, Sybil. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 8020 - A ; June, 1976.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Student," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Webster, N. Webster's Third New International Dictionary. America : Merriam - Webster, Inc, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ตารางสรุปการเรียนรู้เขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

บทเรียน/ ชื่อบทเรียน	ครั้งที่	ชื่อแบบฝึกหัด	คำที่ให้นักเรียน	จำนวนคำ
บทเรียนบทที่ 7 เรื่องเล่นรถม้า	1	ภาพปริศนาพาเพลิน	เกเร เจ ตี นะ นา ใน	6 คำ
	2	หัวใจฉันหาย	ได้ นั่ง รถ รถกระบะ	4 คำ
บทเรียนบทที่ 8 เรื่องแม่วัวตัวโต	3	ล้อมวงผสมอักษร	ตัว ท่าไม พอ พอใจ มอ ยา	6 คำ
	4	ดอกไม้ของฉัน	กิน ต้ม นม นมวัว น้ำ แม่วัว ร้อง วัน รุ่ง ฟ้า หนึ่ง	11 คำ
บทเรียนบทที่ 9 เรื่องแม่ไก่ไปไหน	5	แม่ไก่หากอหญา	กอ เจอ วัว สีเทา อะไร เอา	6 คำ
	6	เป่าขลุ่ย	กับข้าว ข้าว ตาม ที่ เทียว แม่ไก่ สอง หาย ไหน อยู่	10 คำ
บทเรียนบทที่ 10 เรื่องไข่ไก่ในกอหญ้า	7	ต่อแถวเอาชัย	ก็ คะ มือ ถือ เรา	5 คำ
	8	ลูกบอลบอกอักษร	ขาย ไข่ ไข่ไก่ เงิน ฟอง ลูกไก่ ไว้ สาม ออก ออกไข่	10 คำ

ภาคผนวก ข
แผนการสอนกลุ่มตัวอย่าง

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 1 เรื่อง เล่นรถม้า เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การประสมอักษรช่วยให้การเขียนคำได้ถูกต้องรวดเร็ว และการรู้จักสังเกตความคล้ายคลึงความแตกต่างกันของตัวอักษรช่วยให้ทักษะการเขียนพัฒนาขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน เกเร เจ ตี นะ นา ิน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ เกเร เจ ตี นะ นา ิน
2. กระเป๋านั่ง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. แถบประโยคคำถาม
5. แบบฝึกหัด "ภาพปริศนาพาเพลิน"
6. กระดาษที่ใช้แข่งขัน
7. บัตรภาพ
8. แถบประโยคความหมาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเนื้อเพลงตามครูพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง ดังนี้

เพลงสระเอ

เนื้อร้อง ประคอง สุทธสาร

ทำนอง เพลงอินเดีย (รอยรัก รอยมลทิน)

เอข้ามาแปลงเรือตังเก

เราเริ่มมาเรียนเรื่องสระเอ

เอชอบอยู่หน้าใครใคร (ข้า)

พยัญชนะชอบใจ

วิ่งไล่ตามหลังเจ้าสระเอ

2. นักเรียนฝึกร้องเพลงตามครู และร้องพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูอ่านคำใหม่ เกเร เน ตี นะ นา ใน ให้นักเรียนฟัง แล้วชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายของคำใหม่พร้อมทั้งอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
2. ครูอ่านเนื้อหาบทเรียนเรื่อง เล่นรถในนา ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู
3. อ่านคำและประโยคได้ภาพในบทเรียนหน้า 46
4. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคคำถามจากแถบประโยคคำถามตามครู เพื่อตอบคำถามปากเปล่า
 - 4.1 ใครทำรถกระบะให้กลิ้งเล่น
 - 4.2 ใครทำรถไฟฟ้าให้แก้วเล่น
 - 4.3 กลิ้งเล่นอะไร

- 4.4 แก้วเล่นอะไร
- 4.5 ทำไมนกกล้าคิดว่าเกเร
- 4.6 ทำไมตาจึงพากล้ากับแก้วไปเล่นรถในนา
- 4.7 ทำไมตาจะนั่งรถกระบะ
- 4.8 ทำไมตาจึงทำรถกระบะและรถไฟให้แก้วกับกล้าเล่น
- 4.9 ถ้านักเรียนจะเล่นรถกระบะจะเล่นที่ไหน
5. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน
6. สุ่มนักเรียน 3-4 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูบิดค่านำให้นักเรียนทดสอบ

การสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "ภาพปริศนาพาเพลิน"

ขั้นสรุป

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านสะกดคำและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง เล่นรถในนา เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมห่วงล้อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 4 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 4 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 4 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน ได้แก่ นั่ง รถ รถกระบะ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ได้แก่ นั่ง รถ รถกระบะ
2. กระดาษแข็ง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "หัวใจฉันหาย"
6. กล้องกระดาษ
7. กระดาษตัดเป็นรูปหัวใจ
8. กระดาษรูปปลา
9. กาว
10. แถบประโยคความหมาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วคือ เกเร เจ ตี นะ นา ใน วิชาให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
2. ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนออกมาแต่งประโยคปากเปล่า 5 คน

ขั้นสอน

1. ครูเขียนคำ ตี บี สี ซิ มิ ริ และ เจ เข เส เท เก เจ เอ เท บนกระดานดำ
2. อ่านสระ อี สระ เอ บนกระดานดำ
3. อ่านเป็นคำ ตั้งแต่ จะ ปะ ถึง โต โพ ในหน้า 49 โดยอ่านทีละคำ
4. อ่านคำได้ภาพคำว่า มะลิ ทะเล แล้วอ่านคำ กะทิ ถึงคำ เกเรไม่ดี
5. ครูนำคำใหม่ ๖ ตัว นั่ง รถ รถกระบะ ให้นักเรียนอ่านออกเสียง ต่อจากนั้นครูชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายพร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
6. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน
7. นักเรียน 2-3 คน ออกมาอ่านสะกดคำนั้น โดยครูปิดคำนั้นเพื่อให้นักเรียนทดสอบการสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "หัวใจฉันทาย"

ขั้นสรุป

8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านสะกดคำและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

๕
ขั้นตอนประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง แม่ว้าวัวโต เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเก๋มช่วยสื้และขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน ตัว ท้าโม พ่อ พ่อใจ มอ ยา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ตัว ท้าโม พ่อ พ่อใจ มอ ยา
2. กระเป๋าค้าง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "ล้อมวงผสมอักษร"
6. แถบประโยคคำถาม
7. เพลง "ว้าว"
8. บัตรพยัญชนะ สระ
9. นกหวีด
10. แถบประโยคความหมาย
11. วิทยุ และเทปเพลง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเนื้อเพลงตามครูพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง ดังนี้

เพลงว้าว

เนื้อร้อง-ท่อนอง สุกรี ไกรเลิศ

ว้าว ว้าว ว้าว	ว้าวไม่กลัวไถนา
อาหารที่กินคือหญ้า	ไถนามันก็ไถเก่ง
มอ มอ มอ	ร้องยอแล้วว้าวมันเกรง
ว้าวว้าวจะหยุดเอง	เพราะว้าวกลัวเกรงคำร้อง ยอ ยอ

2. นักเรียนฝึกร้องเพลงตามครู และร้องพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูอ่านคำใหม่ ตัว ทาไม พอ พอใจ มอ ยา ให้นักเรียนฟัง แล้วชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายของคำใหม่พร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
2. ครูอ่านเนื้อหาบทเรียนเรื่อง แม่ว้าวตัวโต ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู
3. นักเรียนอ่านคำและประโยคคำได้ภาพในบทเรียนหน้า 54
4. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคคำถามจากแถบประโยคคำถามตามครู เพื่อตอบคำถามปากเปล่า
 - 4.1 แม่ว้าว ร้องอย่างไร
 - 4.2 ใครตีมันว้าว
 - 4.3 พอท้ออย่างไร แม่ว้าวจึงกินน้ำกินหญ้าได้
 - 4.4 ทาไมกลัวกับแก้วจึงพอใจ
5. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน

6. สุ่มนักเรียน 3-4 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูปิดคั่นเพื่อให้นักเรียนทดสอบการสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "ล้อมวงผสมอักษร"

ขั้นสรุป

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

- สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจในกิจกรรม
- ตรวจผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 4 เรื่อง แม่ว้าวตัวโต เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมส์ช่วยสื่อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 9 คำ จากคำที่กำหนดให้ 11 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 9 คำ จากคำที่กำหนดให้ 11 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 9 คำ จากคำที่กำหนดให้ 11 คำ

เนื้อหา

คำใหม่บทเรียน กิน ต้ม นม นมวัว น้ำ แม่ว้าว ร้อง วัน วิ่ง หย้า หนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กิน ต้ม นม นมวัว น้ำ แม่ว้าว ร้อง วัน วิ่ง หย้า หนึ่ง
2. กระเป๋ามัน
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "ดอกไม้ของฉัน"
6. กาว
7. กระดาษตัดเป็นรูปชิ้นส่วนของดอกไม้
8. แลปประโยคความหมาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว คือ ตัว ท้าไม พอ พอใจ มอ ยา โดยให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
2. ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนออกมาแต่งประโยคปากเปล่า 6 คำ

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านสระอัว สระออ สระอี และสระเอ จากบัตรสระ
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะบนกระดานดำเป็นการทบทวนและจำพยัญชนะ ได้แก่
ก จ ฉ ต บ ป อ
ข ฉ ถ ส ห
ง ช ฎ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว
3. อ่านคำเป็นรายบุคคลตั้งแต่ จะ ยา ถึง ขอ ใบ
4. อ่านคำที่ภาพเป็นกลุ่ม ตอ กอบัว ตาขอ มะละกอ
5. อ่านเป็นกลุ่มและรายบุคคลตั้งแต่คำว่า มีตอ กอบัว ถึง ตาขอ มะละกอ
6. ครูชูบัตรคำใหม่ ได้แก่ กิน ต้ม นม นมวัว น้ำ แม่วัว ร้อง วัน วิ่ง หย้า หนึ่ง
ต่อจากนั้นครูชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายพร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
7. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดคำพร้อม ๆ กัน
8. ชุมนักเรียน 2-3 คน ออกมาอ่านสะกดคำนั้นเพื่อให้นักเรียนทดสอบ การสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกจดจำแบบฝึกหัด "ดอกไม้ของฉัน"

ขั้นสรุป

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ข้อเสนอแนะ

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ สะท้อนค่า การแสดงความสนใจในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่โบโหน เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมส์ช่วยสื่อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน กอ เจอ วัว สีเทา อะไร เอา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กอ เจอ วัว สีเทา อะไร เอา
2. กระดาษแผ่น
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "แม่ไก่หาหญ้า"
6. แบบฝึกหัดการเติมตัวอักษร
7. แฉกประโยคความหมาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเนื้อเพลงตามครูพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง ดังนี้

เพลงแม่ไก่

กูก กูก ไก่ ๆ แม่ไก่อยู่ไหนเรียกมาไว ๆ แม่ไก่อยู่ไหนจะให้ข้าวกิน
พวกเราตามหาจนสิ้น ๆ ไม่ได้ยินเสียงแม่ไกร้องเลย (ซ้ำ)

กูก กูก กูก ๆ เด็ก ๆ วิ่งไปไหนา ดูที่กอหญ้าเจอแม่ไก่แล้วเอ๋ย ๆ
กูก กูก กูก (ซ้ำ)

2. นักเรียนฝึกร้องเพลงตามครู และร้องพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง

ขั้นสอน

3. ครูอ่านคำใหม่ให้นักเรียนฟัง แล้วชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายของคำใหม่ พร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
4. ครูอ่านเนื้อหาบทเรียนเรื่อง แม่ไก่ไปไหน ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู
5. นักเรียนอ่านคำและประโยคคำภาพานบทเรียนหน้า 62
6. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคคำถามจากแถบประโยคคำถามตามครู เพื่อตอบคำถามปากเปล่า
 - 6.1 ใครทำกับข้าวอยู่ที่บ้าน
 - 6.2 ใครช่วยเอาข้าวกับน้ำให้แม่ไก่
 - 6.3 แม่ไก่ลืออะไรหายไป
 - 6.4 ใครเจอแม่ไก่ที่หายไป
7. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน

8. สุ่มนักเรียน 5 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูปิดคำขึ้นเพื่อให้นักเรียนทดสอบการสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "แม่ไก่หากอหญา"

ขั้นสรุป

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความคิดเห็นในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 6 เรื่อง แม่ไก่ไปไหน เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมช่วยสื่อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยทำให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน กับข้าว ข้าว ตาม ที่ เที้ยว แม่ไก่ สอง หาย ไหน อยู่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กับข้าว ข้าว ตาม ที่ เที้ยว แม่ไก่ สอง หาย ไหน อยู่
2. กระเป๋านั่ง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "เป่าอิงจุบ"
6. นกหวีด
7. แถบประโยคความหมาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว คือ กอ เจอ วั ว สีเทา อะไร เอา โดยให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
2. สุ่มนักเรียน 6 คน เพื่อให้ออกความหมายของคำ

ขั้นสอน

3. นักเรียนอ่านสระเออ สระเอา สระอัว สระออ และพยัญชนะในบทเรียนบนกระดานคำ
4. นักเรียนอ่านสะกดคำและแจกลูกสระเออ สระอัว สระเอา สระออ ในบทเรียนหน้า 65
5. อ่านเป็นคำโดยอ่านกับครู ดังนี้
 - 5.1 อ่านเป็นคำตั้งแต่ คำว่า จะ ดี จู ถึง เส่า ใจ ใจ
 - 5.2 อ่านคำได้ภาพ คำว่า เต่าไฟ เขา เขาวัว
 - 5.3 อ่านคำตั้งแต่คำว่า ดูเอา เจอเขา ถึง เขาเอาอะไรมา
6. ครูชูบัตรคำใหม่ ได้แก่ กับข้าว ข้าว ตาม ที่ เที้ยว แม่ไก่ สอง หาย ไหน อยู่ ให้นักเรียนอ่านออกเสียง ต่อจากนั้นครูชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายพร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง
7. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน
8. สุ่มนักเรียน 3-9 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูปิดคำนั้นเพื่อให้นักเรียนทดสอบการสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "เป่ายิงฉลุ"

ขั้นสรุป

13. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม การเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจ
ในกิจกรรม
2. ตรวจผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนที่ 7 เรื่อง ไข่ไก่ในกอกหมู เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเก๋มช่วยสื่อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน กี่ คะ ถือ มือ เรา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กี่ คะ ถือ มือ เรา
2. กระเป๋านั่ง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. บัตรภาพ
5. แบบฝึกหัด "ต่อแถวเออชัย"
6. เพลง "เบ็ด"
7. กระดาษเบลา
8. นกหวีด
9. แถบประโยคความหมาย
10. แถบประโยคคำถาม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเนื้อเพลงตามครูพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง ดังนี้

เพลงไข่ไก่ในกอหญ้า

เนื้อร้อง-ทำนอง สุกศรี ภารเลิศ

กูก กูก กูก แม่ไก่ออกไข่อยู่ในกอหญ้า ออกไข่มานับได้กี่ฟอง

1 ฟอง 2 ฟอง 3 ฟอง ๆ ไข่ไก่ 3 ฟอง จะเป็นลูกไก่กี่ตัว ไข่ไก่ 3 ฟอง
จะเป็นลูกไก่ 3 ตัว เจี๊ยบ เจี๊ยบ ๆ (ซ้ำ)

2. นักเรียนฝึกร้องเพลงตามครู และร้องพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูอ่านคำใหม่ ที่ คะ ถือ มือ เรา แล้วชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายของคำใหม่
พร้อมกับอ่านแถบประโยคความหมายให้นักเรียนฟัง

2. ครูอ่านเนื้อหาบทเรียนเรื่อง ไข่ไก่ในกอหญ้า ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านออกเสียง
ตามครู

3. นักเรียนอ่านคำ และประโยคได้ภาพในบทเรียนหน้า 70

4. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคคำถามจากแถบประโยคคำถามตามครู เพื่อตอบคำถาม
ปากเปล่า

- 4.1 แม่ไก่ออกไข่ที่ไหน
- 4.2 ใครเจอแม่ไก่ออกไข่
- 4.3 แม่ไก่ออกไข่กี่ฟอง
- 4.4 ถ้าจะเอาไข่ไก่ไปทำอะไร
- 4.5 แก้วจะเอาไข่ไก่ไปทำอะไร
- 4.6 ถ้ากับแก้วถือน้ำไปหาใคร
- 4.7 แม้ว่าไข่ไก่จะออกเป็นอะไร

5. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดพร้อม ๆ กัน
6. สุ่มนักเรียน 3-4 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูปิดคำนั้นให้นักเรียนทดสอบสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "ต่อแถว เอาชัย"

ขั้นสรุป

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
แผนการสอนที่ 8 เรื่อง ไข่ไก่ในกอกหมู เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเก๋ช่วยสื่อและขยายความหมายของคำใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเขียนสะกดคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ
3. นักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ

เนื้อหา

คำใหม่ในบทเรียน ข่าย ไข่ ไข่ไก่ เงิน พอง ลูกไก่ ไร่ สาม ออก ออกไข่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ข่าย ไข่ ไข่ไก่ เงิน พอง ลูกไก่ ไร่ สาม ออก ออกไข่
2. กระดาษแข็ง
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1
4. แบบฝึกหัด "ลูกบอลบอกอักษร"
5. วัสดุเรียน
6. แผ่นกระดาษ
7. นกหวีด
8. แถบประโยคความหมาย
9. บัตรภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว คือ กี่ คะ ถือ มือ เรา โดยให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
2. ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนออกมาแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านสระเออ และ สระเอา บนกระดานดำ
2. นักเรียนอ่านสระและพยัญชนะจากแบบฝึกอ่านหน้า 72-73 เป็นกลุ่ม
3. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำ คำที่ประสมสระอีอ สระเออ และสระเอา
4. อ่านเป็นคำตั้งแต่ คะ คือ ถึง วัว หัว
5. อ่านคำศัพท์ภาพ มือ ถือ สะตือ หน้า 74
6. อ่านคำตั้งแต่ สะตือ ถือมา ถึง เราถือมะละกอในมือ
7. ครูนำบัตรคำใหม่ ได้แก่ ขาย ไข่ ไข่ไก่ เงิน พอง ลูกไก่ ไข่ สาม ออก ออกไข่
ให้นักเรียนอ่านออกเสียง ต่อจากนั้นครูชูบัตรภาพเพื่ออธิบายความหมายพร้อมกับอ่านแถบประโยค
ความหมายให้นักเรียนฟัง
8. ครูชูบัตรคำใหม่ให้นักเรียนอ่านสะกดคำพร้อม ๆ กัน
9. สุ่มนักเรียน 3-4 คน ออกมาอ่านสะกดคำ โดยครูขีดคำนั้นให้นักเรียนทดสอบ
การสะกดคำ

ขั้นฝึก

ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด "ลูกบอลบอกอักษร"

ขั้นสรุป

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร
มีความหมายอย่างไร ต่อจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่ครูกำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความรู้สึก
ในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลการแข่งขันจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำทั้งหมด ผู้ใดสนใจจะศึกษา
ให้ติดต่อประธานควบคุมปริญญาโทหรือนิตยภัทำการวิจัย

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อ	p	r
<u>วัดด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</u>		
1	.64	.36
2	.56	.46
3	.65	.44
4	.46	.37
5	.39	.47
6	.46	.50
7	.56	.46
8	.55	.34
9	.67	.40
10	.39	.38
<u>วัดด้านความรู้ความหมายคำ</u>		
11	.65	.38
12	.60	.27
13	.72	.27
14	.54	.36
15	.48	.31
16	.48	.27
17	.69	.35
18	.62	.24

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	p	r
19	.49	.28
20	.55	.26
<u>วัดด้านการนำค่าใช้จ่าย</u>		
21	.72	.36
22	.60	.33
23	.79	.34
24	.76	.36
25	.78	.32
26	.56	.35
27	.79	.35
28	.54	.23
29	.39	.21
30	.75	.32

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
บทที่ 7

ข้อ	p	r
<u>วัดด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</u>		
1	.77	.25
2	.80	.27
3	.80	.30
4	.75	.48
5	.81	.24
6	.73	.33
7	.79	.22
8	.60	.34
9	.74	.32
10	.44	.23
<u>วัดด้านความรู้ความหมายคำ</u>		
1	.41	.28
2	.56	.28
3	.48	.26
4	.59	.33
5	.40	.25
6	.59	.32
7	.75	.32
8	.34	.23

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	p	r
9	.65	.31
10	.42	.39
<u>วัดด้านการนำคำไปใช้</u>		
1	.73	.36
2	.54	.34
3	.55	.37
4	.40	.26
5	.71	.23
6	.64	.31
7	.56	.21
8	.71	.36
9	.72	.30
10	.77	.30

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
บทที่ 8

ข้อ	p	r		p	r
<u>วัดด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</u>					
1	.66	.32	11	.80	.36
2	.77	.24	12	.71	.38
3	.79	.32	13	.74	.33
4	.77	.30	14	.79	.23
5	.79	.40	15	.80	.28
6	.71	.31	16	.73	.25
7	.77	.40	17	.77	.21
8	.86	.48			
9	.79	.31			
10	.77	.35			
<u>วัดด้านความรู้ความหมายของคำ</u>					
1	.63	.25	11	.46	.12
2	.24	.26	12	.61	.36
3	.49	.29	13	.27	.23
4	.60	.22	14	.69	.42
5	.72	.42	15	.70	.35
6	.82	.33	16	.59	.43
7	.72	.42	17	.68	.48
8	.73	.43			

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	p	r	p	r
9	.59	.26		
10	.66	.22		
<u>วัดด้านการนำคาไปใช้</u>				
1	.73	.24	11	.52
2	.72	.45	12	.53
3	.67	.51	13	.51
4	.76	.41	14	.64
5	.73	.34	15	.75
6	.73	.26	16	.69
7	.87	.39	17	.71
8	.73	.26		
9	.68	.21		
10	.66	.34		

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
บทที่ 9

ข้อ	p	r		p	r
<u>วัดด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</u>					
1	.53	.41	11	.78	.34
2	.82	.30	12	.77	.38
3	.80	.33	13	.80	.39
4	.53	.24	14	.74	.28
5	.80	.33	15	.80	.34
6	.55	.32	16	.72	.28
7	.76	.33			
8	.75	.40			
9	.72	.25			
10	.75	.33			
<u>วัดด้านความรู้ความหมายของคำ</u>					
1	.49	.30	11	.51	.35
2	.59	.42	12	.39	.33
3	.65	.32	13	.65	.33
4	.55	.38	14	.61	.37
5	.56	.40	15	.64	.41
6	.74	.32	16	.58	.29
7	.35	.23			
8	.63	.39			

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	p	r		p	r
9	.52	.44			
10	.46	.55			
<u>วัดด้านการนำคาบไปใช้</u>					
1	.74	.22	11	.78	.32
2	.57	.20	12	.71	.26
3	.70	.47	13	.76	.31
4	.47	.27	14	.53	.42
5	.54	.47	15	.32	.23
6	.48	.37	16	.51	.32
7	.69	.32			
8	.66	.25			
9	.56	.28			
10	.60	.42			

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
บทที่ 10

ข้อ	p	r		p	r
<u>วัดด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</u>					
1	.80	.39	11	.76	.28
2	.72	.42	12	.76	.28
3	.80	.32	13	.72	.59
4	.75	.59	14	.77	.53
5	.76	.55	15	.59	.35
6	.80	.33			
7	.76	.34			
8	.74	.51			
9	.73	.28			
10	.80	.49			
<u>วัดด้านความรู้ความหมายของคำ</u>					
1	.66	.22	11	.45	.33
2	.70	.42	12	.71	.20
3	.52	.40	13	.76	.55
4	.50	.30	14	.52	.28
5	.60	.21	15	.47	.36
6	.49	.20			
7	.55	.20			
8	.52	.31			

ตาราง 8 (ต่อ)

ชื่อ	p	r		p	r
9	.53	.21			
10	.52	.26			
<u>วัดด้านการนาคาไปใช้</u>					
1	.60	.27	11	.68	.26
2	.62	.32	12	.66	.27
3	.70	.50	13	.67	.36
4	.61	.24	14	.63	.42
5	.64	.40	15	.63	.34
6	.74	.37			
7	.76	.44			
8	.71	.25			
9	.71	.29			
10	.68	.33			

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ตาราง 9 แสดงคะแนนจากการสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	บทที่ 7 (30)	บทที่ 8 (51)	บทที่ 9 (48)	บทที่ 10 (45)	รวมทุกบทเรียน (174)
1	28	45	43	43	159
2	28	48	44	42	162
3	28	49	44	42	121*
4	27	51	48	44	170
5	28	49	45	43	165
6	26	50	46	42	164
7	25	47	43	42	157
8	30	49	44	42	165
9	26	45	45	40	156
10	29	50	47	44	170
11	29	50	46	42	167
12	30	49	47	43	169
13	23*	42	44	42	151
14	29	49	45	39	162
15	26	50	48	45	169
16	22*	41	33*	40	136*
17	14*	34*	31*	28*	107*
18	27	45	40	38	150
19	19*	35*	30*	31*	115*

ตาราง 9 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	บทที่ 7 (30)	บทที่ 8 (51)	บทที่ 9 (48)	บทที่ 10 (45)	รวมทุกบทเรียน (174)
20	25	49	46	42	162
21	27	49	46	43	165
22	26	46	42	40	154
23	28	48	47	43	166
24	27	46	41	41	155
25	24	44	42	40	150
26	28	51	47	43	169
27	25	48	43	44	160
28	16*	30*	29*	28*	103*
29	26	47	46	44	163
30	27	47	42	43	159

* หมายถึงคะแนนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

ตาราง 10 แสดงผลการสอบท้ายบทเรียนทุกบทเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน
 สะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	คะแนนการสอบแบบทดสอบ ท้ายบทเรียน (174)	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำ (30)
1	159	29
2	162	29
3	121*	28
4	170	30
5	165	28
6	164	30
7	157	29
8	165	29
9	156	30
10	170	29
11	167	30
12	169	30
13	151	29
14	162	26
15	169	29
16	136*	28
17	107*	22*
18	150	30
19	115*	20

ตาราง 10 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	คะแนนการสอบแบบทดสอบ ท้ายบทเรียน (174)	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำ (30)
20	162	30
21	165	30
22	154	29
23	166	30
24	155	30
25	150	27
26	169	29
27	160	29
28	103*	22*
29	163	30
30	159	29

* หมายถึงคะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ 80%

ตาราง 11 แสดงผลการทบทวนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สะกดคำก่อนสอบและหลังสอบของ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่ นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบ ก่อนเรียน	คะแนนสอบ หลังเรียน	ค่าร้อยละ คะแนนสอบก่อนเรียน	ค่าร้อยละ คะแนนสอบหลังเรียน
1	30	23	29	76.66	96.66
2	30	17	29	56.66	96.66
3	30	19	28	63.33	93.33
4	30	18	30	60.00	100.00
5	30	14	28	46.66	93.33
6	30	24	30	80.00	100.00
7	30	21	29	70.00	96.66
8	30	19	29	63.33	96.66
9	30	17	30	56.66	100.00
10	30	22	29	73.33	96.66
11	30	16	30	53.33	100.00
12	30	18	30	60.00	100.00
13	30	19	29	63.33	96.66
14	30	17	26	56.66	86.66
15	30	23	29	76.66	96.66
16	30	15	28	50.00	86.66
17	30	12	22*	40.00	73.33*
18	30	12	30	40.00	100.00
19	30	25	20*	83.33	66.66*

ตาราง 11 (ต่อ)

เลขที่ นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบ ก่อนเรียน	คะแนนสอบ หลังเรียน	ค่าร้อยละ คะแนนสอบก่อนเรียน	ค่าร้อยละ คะแนนสอบหลังเรียน
20	30	21	30	70.00	100.00
21	30	22	30	73.33	100.00
22	30	17	29	56.66	96.66
23	30	23	30	76.66	100.00
24	30	12	30	40.00	100.00
25	30	19	27	63.33	90.00
26	30	24	29	80.00	96.66
27	30	17	29	56.66	96.66
28	30	9	22*	30.00	73.33*
29	30	22	30	73.33	100.00
30	30	16	29	53.33	96.66
รวมคะแนน	900	X553	850	61.44	94.44

* หมายถึงคะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อน
และหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ตาราง 12 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	คะแนน ก่อนทดลอง	คะแนน หลังทดลอง	ค่าความแตกต่าง
1	23	29	6
2	17	29	12
3	19	28	9
4	18	30	12
5	14	28	14
6	24	30	6
7	21	29	8
8	19	29	10
9	17	30	13
10	22	29	7
11	16	30	14
12	18	30	12
13	19	29	10
14	17	26	9
15	23	29	6
16	15	28	13
17	12	22	10

ตาราง 12 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง คนที่	คะแนน ก่อนทดลอง	คะแนน หลังทดลอง	ค่าความแตกต่าง
18	12	30	18
19	25	20	-5
20	21	30	9
21	22	30	8
22	17	29	12
23	23	30	7
24	12	30	18
25	19	27	8
26	24	29	5
27	17	29	12
28	9	22	13
29	22	30	8
30	16	29	13

ภาคผนวก จ

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สะกดคำ
- แบบทดสอบท้ายบทเรียนบทที่ 7-10

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 ข้อ
 ชื่อ _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X

ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ
 ที่เขียนถูกต้อง

1. ก. ณะ
 ข. ณะ
 ค. นะ

2. ก. ถร
 ข. รภ
 ค. รธ

3. ก. ดี
 ข. ดี
 ค. ดี

4. ก. ทาโม
 ข. ทาโม
 ค. ทาโน

5. ก. หย้า
 ข. หย้า
 ค. หย้า

6. ก. ลุย
ข. อยู่
ค. ลุย

7. ก. คะ
ข. ดะ
ค. คัะ

8. ก. มือ
ข. มือ
ค. มีด

9. ก. ลูกไก่
ข. ลูกไก่
ค. ลูกไก่

10. ก. วั
ข. วั
ค. วั

คำชี้แจง จากข้อ 11-20 ให้นักเรียนเขียน

เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า ก ข
หรือ ค ที่ให้ความหมายของคำที่ถูกต้อง

11. "มอ" เป็นเสียงร้องของสัตว์ชนิดไหน
ก. วัว
ข. แพะ
ค. ควาย

12. คำใดมีความหมายว่า "อาการที่หย่อน
ก้นให้ติดกับพื้นหรือที่รองรับ"

- ก. ยืน
 - ข. นั่ง
 - ค. เดิน
-

13. คำใดหมายถึง "เต็มความต้องการ"

- ก. เหลือ
 - ข. หมด
 - ค. พอ
-

14. "แสบ"ไปอย่างเร็ว" มีความหมายเหมือน
กับข้อใด

- ก. รุ่ง
 - ข. เดิน
 - ค. กระโดด
-

15. "หญ้า" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. พืชที่เกิดตามพื้นน้ำ
 - ข. พืชที่เกิดตามพื้นดิน
 - ค. พืชที่เกิดบนต้นไม้
-

16. "เจอ" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. รับรู้
 - ข. ค้นหา
 - ค. การพบ
-

17. "สาม" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. จำนวนหนึ่งบวกหนึ่ง
 - ข. จำนวนหนึ่งบวกสอง
 - ค. จำนวนสองบวกสอง
-

18. ข้อใดมีความหมายว่า "จำนวนหนึ่งบวกหนึ่ง"

- ก. สอง
 - ข. สาม
 - ค. สี่
-

19. คำใดมีความหมายว่า "เข้า"

- คือคำในข้อใด
- ก. ฟอง
 - ข. ใบ
 - ค. ลูก
-

20. "ออกไข่" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. อาการที่แม่ไก่ออกลูกเป็นไข่
ก่อนที่จะฟักมาเป็นตัวอ่อน
 - ข. กิจกรรมอย่างหนึ่งของแม่ไก่ที่ขยับ
ปีกไปมา
 - ค. เสียงร้องของแม่ไก่ในตอนเช้า ๆ
-

คำชี้แจง จากข้อ 21-30 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำที่
นำมาเติมในช่องว่าง แล้วได้ใจความ
ถูกต้อง

21. เด็ก ๆ ควร _____ นมวันละแก้วเพื่อให้
ร่างกายแข็งแรง

- ก. กิน
- ข. ดื่ม
- ค. ชด

22. วันหยุดในสัปดาห์มี 2 _____

- ก. คู่
- ข. อัน
- ค. วัน

23. นิด _____ กระเป๋าไปโรงเรียนทุกวัน

- ก. หอบ
- ข. ถือ
- ค. จูง

24. นักเรียนนำ _____ มาซื้อข้าวที่โรงเรียน

- ก. บัตร
- ข. เงิน
- ค. เหรียญ

25. คุณลุงจับ_____ไว้ของไปขายที่ตลาด

- ก. รถไฟ
 - ข. รถเมล์
 - ค. รถกระบะ
-

26. ทุก ๆ เช้า ปิยะต้อง_____ข้าวก่อนไป
โรงเรียน

- ก. เล่น
 - ข. ดื่ม
 - ค. กิน
-

27. ในทุ่งหญ้ามี_____ตัวเรตกินหญ้าอยู่

- ก. แม่วัว
 - ข. แม่นก
 - ค. แม่ช้าง
-

28. วันหยุดคุณพ่อพามะลิไป_____ที่ทะเล

- ก. ธุระ
 - ข. สนุก
 - ค. เที่ยว
-

29. รองเท้าของแก้วทำ_____ที่โรงเรียน

- ก. ใหม่
 - ข. หาย
 - ค. เสีย
-

30. ชาวนาปลูกข้าวใน_____

ก. สวน

ข. นา

ค. ไร่

แบบฝึกหัดท้ายบทบทเรียนเรื่อง "เล่นรถนานา"

ชื่อ _____ ชั้น _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X

ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ

ที่เขียนถูกต้อง

1. ก. เกเร
 ข. แกเร
 ค. เกแเร

2. ก. เจ
 ข. เน
 ค. จเ

3. ก. ดี
 ข. ตี
 ค. ตี

4. ก. นะ
 ข. นัะ
 ค. มะ

5. ก. ณา
 ข. นา
 ค. าน

6. ก. ใน
ข. ไน
ค. นไ
-

7. ก. รถ
ข. ถร
ค. ภาร
-

8. ก. ด้ไ
ข. ไร้
ค. ใ้
-

9. ก. มั่ง
ข. ึ่ง
ค. ึ่ง
-

10. ก. รถกะปะ
ข. รถกละปะ
ค. รถกระปะ
-

คำชี้แจง จากข้อ 11 - 20 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า ก ข
หรือ ค ที่ให้ความหมายของคำที่ถูกต้อง

11. "เกเร" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. โยเย
- ข. ระราน
- ค. รมเม

12. "เฉ" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. ักงลง
- ข. ไม่ตรง
- ค. ั่นออก

13. "ติ" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. พูดให้รู้ผิด
- ข. พูดชมเชย
- ค. พูดยุแหย่

14. คำว่า "นา" หมายถึงอะไร

- ก. พื้นดินสำหรับปลูกต้นหญ้า
- ข. พื้นดินสำหรับปลูกต้นข้าว
- ค. พื้นน้ำสำหรับปลูกต้นข้าว

15. คำใดมีความหมายว่า "ตรงข้ามกับนอก"

- ก. ซ้าย
- ข. ขวา
- ค. ใน

16. คำใดมีความหมายว่า "อาการที่หย่อน
ก้นให้ติดกับพื้นหรือที่รองรับ"

- ก. ยืน
- ข. นั่ง
- ค. เดิน

17. "รถ" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. ยานที่มีปีก
- ข. ยานที่มีล้อ
- ค. ยานที่แล่นในน้ำ

18. คำใดมีความหมายว่า "คำประกอบท้าย
คำอื่น บอกความบังคับ ตกลง"

- ก. กริยา
- ข. สะ
- ค. นะ

19. คำใดมีความหมายว่า "ยานที่มีล้อด้าน
หลังบรรทุกสิ่งของได้"

- ก. รถไฟ
- ข. รถสามล้อ
- ค. ระกระบะ

20. คำใดมีความหมายว่า "รับมาเอามา
เป็นของตัวเอง"

- ก. ไปได้
- ข. ไปได้
- ค. ไปได้

คำชี้แจง จากข้อ 21 - 30 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำที่นา
มาเติมในช่องว่างแล้วได้ใจความถูกต้อง

21. นิดมีนิสัย_____พลักเพื่อนในห้องล้มลง

- ก. รอยเย
- ข. เกเร
- ค. โหมเม

22. คุณพ่อเดินบนถนนที่_____ไปมา

- ก. เข
- ข. เร
- ค. เฉ

23. แดงถูกแม่_____เรื่องตื่นสาย

- ก. ดี
- ข. ล้อ
- ค. รับ

24. เตี้ยวพรั่งนี้ค่อยเจอกันไปละ_____

- ก. จ๊ะ
- ข. นะ
- ค. ณะ

25. ชาวนาปลูกข้าวใน_____

- ก. สวน
- ข. นา
- ค. ไร่

26. แม่เก็บจานไว้_____อยู่กับข้าว

ก. เหนือ

ข. หลัง

ค. ใน

27. น้อย_____รับของขวัญจากพ่อ

ก. น้า

ข. ใต้

ค. หยิบ

28. กล้า_____บนเก้าอี้เพื่อเขียนหนังสือ

ก. ยืน

ข. นั่ง

ค. เดิน

29. บนถนนมี_____แล่นไปมา

ก. เรือ

ข. ล้อ

ค. รถ

30. พ่อค้าจับ_____ใส่ของไปขายที่ตลาด

ก. รถไฟ

ข. รถเมล์

ค. รถกระบะ

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเรื่อง "แม่วัวตัวโต"

ชื่อ _____ ชั้น _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X

ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ
ที่เขียนถูกต้อง

1. ก. ตัว
ข. ต้า
ค. ตัว

-
2. ก. พอ
ข. พออ
ค. อพ

-
3. ก. นอ
ข. มอ
ค. นออ

-
4. ก. พอใจ
ข. พอใจ
ค. พออใจ

-
5. ก. นน
ข. นม
ค. นम्म

-
6. ก. น้ำ
ข. ม้า
ค. น้า

7. ก. ทาไน
ข. ทาในม
ค. ทาไม
-

8. ก. ยา
ข. ยาว
ค. ยยา
-

9. ก. กิมน
ข. กิน
ค. กิ่น
-

10. ก. ต้ม
ข. ตุ่ม
ค. ตุ่ม
-

11. ก. นมมั่ว
ข. นมั่ว
ค. นมั่ว
-

12. ก. แม่ั่ว
ข. แม่ั่ว
ค. แม่ั่ว
-

13. ก. ล้อง
ข. ร้อง
ค. ร้อง
-

14. ก. รุ่ง
ข. รุ่ง
ค. รุ่ง

15. ก. วัน
ข. วัน
ค. วิม

16. ก. หมิ่ง
ข. หนึ่ง
ค. หนึ่ง

17. ก. หย้า
ข. หย่า
ค. หยัณ

คำชี้แจง จากข้อ 18 - 34 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า ก ข
หรือ ค ที่อยู่หน้าคำที่ให้ความหมาย
ของคำได้ถูกต้อง

18. คำใดมีความหมาย "ร่างกาย"
ก. ตัว
ข. ตา
ค. แขน

19. "ทำไม" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. ที่ไหน
 - ข. อะไร
 - ค. เหตุใด
-

20. คำใดมีความหมายว่า "เต็มความต้องการ"

- ก. เหลือ
 - ข. หหมด
 - ค. พอ
-

21. คำใดมีความหมายว่า "เต็มใจ"

- ก. ใจได้ใจ
 - ข. พอใจ
 - ค. เห็นใจ
-

22. "เสียงแว่วร้อง" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. ยอ
 - ข. มอ
 - ค. วอ
-

23. "นมวัว" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. นมของวัวสามารถนำมาใช้สร้างร่างกายได้
- ข. นมของวัวสามารถนำมาปลูกต้นไม้ได้
- ค. นมของวัวสามารถนำมาดื่มได้

24. คำใดมีความหมายว่า "วัวตัวเมียที่มีลูก"

- ก. พ่อวัว
 - ข. ลูกวัว
 - ค. แม่วัว
-

25. คำใดมีความหมายว่า "ของที่ใช้กินหรือ
ทาสำหรับบรรเทาความเจ็บปวด"

- ก. ยา
 - ข. ช้ำว
 - ค. ขนมน
-

26. คำใดมีความหมายว่า "เคี้ยว, กลืน"

- ก. ทิว
 - ข. ต้ม
 - ค. กิน
-

27. คำใดมีความหมายว่า "กินของเหลว
ที่เป็นน้ำ"

- ก. ชด
 - ข. ต้ม
 - ค. กลืน
-

28. คำใดมีความหมายว่า "อวัยวะส่วนที่อยู่
บริเวณหน้าอก"

- ก. ท้อง
- ข. เอว
- ค. นม

29. คำใดมีความหมายว่า "เปล่งเสียงดัง"

- ก. บอก
 - ข. พูด
 - ค. ร้อง
-

30. คำใดมีความหมายว่า "ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ตั้งแต่ย่ำรุ่ง ถึงย่ำรุ่ง"

- ก. วัน
 - ข. นาฬิกา
 - ค. เวลา
-

31. "วิ่ง" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. แล่นไปอย่างรวดเร็ว
 - ข. เดินไปกระโดดไป
 - ค. กระโดดขึ้นลง
-

32. "หญ้า" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. พืชที่เกิดบนต้นไม้
 - ข. พืชที่เกิดตามพื้นดิน
 - ค. พืชที่เกิดตามพื้นน้ำ
-

33. คำใดมีความหมายว่า "หน่วย
จำนวนเดียว"

- ก. หนึ่ง
- ข. สอง
- ค. สาม

34. คำใดหมายถึง "ของเหลวที่ใช้อาบและซักฟอก"

- ก. นม
- ข. น้ำ
- ค. ยา

คำชี้แจง จากข้อ 35 - 51 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ที่นำมาเติมในช่องว่างแล้วใต้ข้อความถูกต้อง

35. น้อง_____ข้าวกับคุณแม่ในตอนเช้า

- ก. หยิบ
- ข. ต้ม
- ค. กิน

36. เด็ก ๆ ควร_____น้ำ วันละ 6-8 แก้ว

- ก. รับ
- ข. ต้ม
- ค. กิน

37. แม่ให้น้องต้ม_____ทุกวันอย่างน้อยวันละ 1 แก้ว

- ก. ขนมนม
- ข. ข้าว
- ค. นม

38. พวกเราชอบดื่ม_____เพราะทำให้ตัวโต

ก. เนื้อวัว

ข. หนังวัว

ค. นมวัว

39. ในคลองมี_____ใสสะอาด

ก. กระจก

ข. นม

ค. น้ำ

40. พ่อเลี้ยง_____ไว้ที่ทุ่งหญ้า

ก. แม่ช้าง

ข. แม่แพะ

ค. แม่วัว

41. น้อง_____ตะโกนเรียกหาแม่

ก. กระจก

ข. บอก

ค. ร้อง

42. ป๋องปวยจึงต้องหยุดเรียนเพื่อพักผ่อน

ที่บ้าน 1_____

ก. ที่

ข. วัน

ค. ชั่วโมง

43. น้อยรีบ_____ไปหาแม่โดยเร็ว

ก. กระโดด

ข. เดิน

ค. วิ่ง

44. เรามีจุก_____จุก

ก. หนึ่ง

ข. สอง

ค. สาม

45. ใน_____เรามีแขนและขา

ก. ส่วน

ข. ชิ้น

ค. ตัว

46. _____เขาจึงไม่ทำการบ้าน

ก. ทำไม

ข. สิ่งไหน

ค. อย่างไร

47. เรามีเงินเพียง_____สำหรับซื้อข้าว

ก. เหลือ

ข. พอ

ค. ทั่ว

48. เด็ก ๆ ได้รับประทานขนมที่ครูจัด
ให้จน_____

- ก. จับใจตด
 - ข. ชั่งใจ
 - ค. พอใจ
-

49. วัวจะกินหญ้าร้อง_____

- ก. อือบ อือบ
 - ข. แปะ แปะ
 - ค. มอ มอ
-

50. เมื่อเป็นไข้หมอให้รับประทาน_____
แล้วนอนพักผ่อน

- ก. ยา
 - ข. ข้าว
 - ค. ขนมน
-

51. พ่อพาวัวไปกิน _____ ในนา

- ก. ข้าว
 - ข. หญ้า
 - ค. ใบไม้
-

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเรื่อง "แม่ไปไหน"

ชื่อ _____ ชั้น _____ โรงเรียน _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X

ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ
ที่เขียนถูกต้อง

1. ก. กอ
ข. กออ
ค. กาว

2. ก. วะว
ข. วัว
ค. ัวว

3. ก. อะโร
ข. อะไร
ค. อะไล

4. ก. กับข้าว
ข. กับข้าว
ค. กับขัว

5. ก. ตมา
ข. ตาม
ค. ตาน

6. ก. เที้ยว
ข. เที้ยว
ค. เที้ยว

7. ก. เอจ
ข. เจอ
ค. เจออ
-

8. ก. สีเทา
ข. สีเทา
ค. สีเทา
-

9. ก. แอ
ข. เอ
ค. อเอ
-

10. ก. ชัว
ข. ชัว
ค. ชัว
-

11. ก. ที่
ข. ที่
ค. ที่
-

12. ก. แม่ไก่
ข. แม่ไก่
ค. แม่ไก่
-

13. ก. สง
ข. สง
ค. งสง
-

14. ก. ไหน
ข. ใหน
ค. ในน
-

15. ก. อยู๋
ข. อยู่
ค. อยู่
-

16. ก. หาย
ข. หยย
ค. หาว
-

คำชี้แจง จากข้อ 17 - 32 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า ก ข หรือ ค ที่ให้ความหมายของคำได้ถูกต้อง

17. คำใดมีความหมาย "กลุ่มของต้นพืช"
ก. กอ
ข. พวก
ค. เหล่า
-

18. คำใดมีความหมายว่า "การพบ"
ก. ใต้
ข. รับ
ค. เจอ
-

19. "วิว" มีความหมายเหมือนกับข้อใด
- ก. สัตว์สี่เท้าจากพวกเคี้ยวเอื้องอยู่กับความ
 - ข. สัตว์สี่เท้าจากพวกวิ่งได้ไว
 - ค. สัตว์สองเท้าที่มีขายาว ๆ
-

20. "สีเทา" มีความหมายเหมือนกับข้อใด
- ก. สีหม่นเหมือนสีขาว
 - ข. สีหม่นเหมือนสีดำ
 - ค. สีหม่นอย่างสีจี้เข้า
-

21. "เอา" มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. รับไว้
 - ข. หลุดหาย
 - ค. ปล่อยออก
-

22. คำใดมีความหมายว่า "อาหารที่กินกับข้าว"
- ก. ของหวาน
 - ข. กับข้าว
 - ค. ขนม
-

23. "ข้าว" มีความหมายตรงกับคำใด
- ก. พืชที่ล้มเมล็ดเป็นอาหารทั่วไป
 - ข. พืชที่ล้มใบเป็นอาหาร
 - ค. พืชที่ล้มลำต้นเป็นอาหาร
-

24. คำใดมีความหมายว่า "ไปด้วย"

- ก. ตาม
- ข. ตาม
- ค. พบ

25. คำใดมีความหมายว่า "แหล่ง, ถิ่น"

- ก. ชึ่ง
- ข. อัน
- ค. ที่

26. "เที่ยว" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ไปเพื่อติดต่องาน
- ข. ไปเพื่อหาความรู้
- ค. เตรีอเตร ไปเพื่อผลิตเพลิน

27. "แม่ไก่" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. สัตว์สองเท้าตัวเมียชนิดหนึ่งมีลูก
- ข. สัตว์สองเท้าที่กระโดดได้ไกล
- ค. สัตว์สองเท้าที่วิ่งได้เร็ว

28. "ไหน" มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. อย่งไร
- ข. ทำไม
- ค. อะไร

29. คำใดมีความหมายว่า "จำนวนหนึ่ง
บวกหนึ่ง"

ก. สอง

ข. สาม

ค. สี่

30. "หาย" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

ก. สับสน

ข. วุ่นวาย

ค. หาไม่พบ

31. คำใดมีความหมายว่า "สิ่งใด"

ก. ไหน

ข. อะไร

ค. อย่างไร

32. "อยู่" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

ก. ไปอยู่ยังที่อื่น

ข. พักอาศัยไม่ไปจากที่

ค. ไปอาศัยรวมกันเป็นกลุ่ม

คำชี้แจง จากข้อ 33 - 48 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า ก ข
หรือ ค หน้าคำที่นำมาเติมในช่องว่าง
แล้วได้ใจความถูกต้อง

33. ช้างบ้านป่ามีต้นหญ้าขึ้นเป็นกลุ่ม

หลาย_____

ก. อัน

ข. กอ

ค. อย่าง

34. มานี_____ตุ๊กตาในห้องนอน

ก. ใส่

ข. เจอ

ค. ตาม

35. _____กำลังกินหญ้าอยู่ในนา

ก. แพะ

ข. เสือ

ค. วัว

36. ใต้เตาไฟมีขี้เถ้าสี_____

ก. ดำ

ข. ยาว

ค. เทา

37. _____ อยู่ได้ตั้งเสื้อผ้า

- ก. อย่างไร
 - ข. ทำไม
 - ค. อะไร
-

38. มานะ _____ สมุดมาโรงเรียนเพื่อเขียน
หนังสือ

- ก. ำจ้
 - ข. ำห้
 - ค. เอา
-

39. คุณแม่ซื้อปลาไปทำ _____ ำห้ลูก ำ
รับประทาน

- ก. ข้าว
 - ข. กับข้าว
 - ค. ขนมหวาน
-

40. นิดเดิน _____ แม่ไปสวน

- ก. ดิด
 - ข. ร่วม
 - ค. ตาม
-

41. กระเป๋าเงินของพี่วางไว้ _____ ำโต๊ะ

- ก. หลัง
 - ข. จิด
 - ค. ที่
-

42. วันหยุดคุณพ่อพามะลิไป_____ที่ทะเล

- ก. กิน
- ข. สนุก
- ค. เที่ยว

43. _____ที่บ้านนั้นชั้นเสียงดัง

- ก. แม่ไก่
- ข. แม่นก
- ค. แม่แพะ

44. รองเท้าของแก้วใส่ใบโรงเรียนมี

- _____ข้าง
- ก. หนึ่ง
 - ข. สอง
 - ค. สาม

45. มานี้ใช้ช้อนตัก_____รับประทานกับ

- แกงจืด
- ก. ผลไม้
 - ข. ข้าว
 - ค. ยา

46. น้องทาตุ๊กตา _____ที่บ้านป้า

- ก. หาย
- ข. เสีย
- ค. จาก

47. ดินสอที่วางบนโต๊ะ แท่าง_____

เป็นของปิติ

ก. ไหน

ข. ทาไม

ค. เท่าไหร่

48. คุณพ่อนั่ง_____ในบ้าน

ก. อยู่

ข. จาก

ค. รวมกัน

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เรื่อง "วัชว์กำนกอหญ้ำ"

ชื้อ_____ชั้น_____โรงเรียน_____

คำชี้แจง วัให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X

ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ
ที่เขียนถูกต้อง

1. ก. กี่
ข. กี่
ค. กี่

2. ก. ถือ
ข. ถือ
ค. ถือ

3. ก. ระะ
ข. ระอ
ค. ระา

4. ก. วัช
ข. วัช
ค. วัชข

5. ก. เนิง
ข. เนิม
ค. เนิน

6. ก. ลูกวั
ข. ลูกวั
ค. ลูกวั

7. ก. คะ
ข. คัะ
ค. ดะ
-

8. ก. มีอ
ข. มีม
ค. มีอ
-

9. ก. ขาย
ข. ขยา
ค. ขยย
-

10. ก. ไซ่ไ่
ข. ไซ่ไ่
ค. ไซ่ไ่
-

11. ก. ฟอง
ข. ฟอง
ค. ฟฟง
-

12. ก. ไร่
ข. ไร่
ค. ไร่
-

13. ก. สมน
ข. สมนา
ค. สาม
-

14. ก. ออก
ข. ออกก
ค. กออ
-

15. ก. ออกไข่
ข. ออกไข่
ค. ออกไข่
-

คำชี้แจง จากข้อ 16 - 30 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำที่ให้ความหมายของคำที่ให้ความหมายได้ถูกต้อง

16. คำใดมีความหมายว่า "พองสัตว์"
ก. เมล็ด
ข. ผล
ค. ไข่
-

17. "ขาย" มีความหมายเหมือนกับข้อใด
ก. เอาของไปเดินแจกตามบ้าน
ข. เอาของไปให้คนอื่น
ค. เอาของแลกเงินตรา
-

18. "ไข่ไก่" มีความหมายเหมือนกับข้าวใด

- ก. สิ่งที่อยู่จากท้องแม่ไก่มีลักษณะ
กลม ๆ สีขาว
 - ข. สิ่งที่อยู่จากท้องแม่ไก่มีลักษณะ
เป็นฟองนึ่ง ๆ
 - ค. สิ่งที่อยู่จากท้องแม่ไก่มีลักษณะ
กลมรี มีเปลือกแข็งห่อหุ้ม
-

19. ข้าวใดมีความหมายว่า "แร่สีขาวเป็นมัน
ไม่มีสนิม"

- ก. ทอง
 - ข. หิน
 - ค. เงิน
-

20. ข้าวใดมีความหมายว่า "ไข่"

- ก. ฟอง
 - ข. ลูก
 - ค. ใบ
-

21. ข้าวใดมีความหมายว่า "ตัวอ่อนที่ออก
จากไข่ที่แม่ไก่ออกแล้วฟักแล้ว"

- ก. ไก่อ่อน
 - ข. ลูกไก่
 - ค. ตัวไก่
-

22. "ไว้" มีความหมายเหมือนกับคำใด

- ก. การเปลี่ยนแปลง
 - ข. การปรับปรุง
 - ค. การคงที่
-

23. "สาม" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. จำนวนหนึ่งบวกหนึ่ง
 - ข. จำนวนหนึ่งบวกสอง
 - ค. จำนวนหนึ่งบวกสาม
-

24. คำใดมีความหมายว่า "การเคลื่อนที่"

- ก. หัน
 - ข. ถอย
 - ค. ออก
-

25. "ออกไข่"มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. เสียงร้องของแม่ไก่ในตอนเช้า ๆ
 - ข. กิริยาอาการของแม่ไก่ที่ขยับปีกไปมา
 - ค. อาการที่แม่ไก่ออกลูกเป็นไข่ก่อนที่ฟักมาเป็นตัวอ่อน
-

26. คำใดเป็นคำต่อท้ายคำเชิญหรือคำถามแสดงความสุภาพ

- ก. หรือ
- ข. ไข่
- ค. คะ

27. คำใดมีความหมายว่า "จับหรือยึด"

- ก. ปล่อย
 - ข. ถือ
 - ค. ดึง
-

28. คำใดมีความหมายว่า "อวัยวะที่อยู่ต่อจากแขน"

- ก. แขน
 - ข. เหว
 - ค. มือ
-

29. "เรา" มีความหมายเหมือนกับข้อใด

- ก. คำที่ใช้แทนชื่อสัตว์ต่าง ๆ
 - ข. คำที่ใช้แทนชื่อสิ่งที่ไม่มีชีวิต
 - ค. คำที่ใช้แทนชื่อหลายคน รวมทั้งตัวผู้พูดด้วย
-

30. คำใดมีความหมายว่า "สิ่งไร"

- ก. ทาไม
 - ข. อะไร
 - ค. อย่างไร
-

คำชี้แจง จากข้อ 31 - 45 ให้นักเรียนเขียน
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่นำมาเติม
ในช่องว่างแล้วใต้ข้อความถูกต้อง

31. ที่ร้านค้าตุ๋กตาหมีราคา_____บาท

ก. เท่า

ข. นั้น

ค. กี่

32. ขอเชิญ_____เข้ามานั่งข้างในก่อน

ก. จ๊ะ

ข. นะ

ค. คะ

33. ปิยะ_____กระเป๋ามาโรงเรียนทุกวัน

ก. ลุง

ข. ถือ

ค. หอบ

34. เรามี_____ไว้นับเลข

ก. มือ

ข. ผม

ค. แขน

35. พวก_____จะตั้งใจเรียนหนังสือให้ดีที่สุด

ก. คุณ

ข. เรา

ค. ท่าน

36. แม่ค้า_____ของในตลาดได้เงินมาก

- ก. เล่น
 - ข. ขาย
 - ค. จับ
-

37. แม่ไก่ออก_____ในกอหญ้า

- ก. ผัก
 - ข. ไก่
 - ค. ไข่
-

38. แม่ทอด_____ในกระทะ 1 ฟอง

- ก. ผัก
 - ข. ไข่ไก่
 - ค. เนื้อวัว
-

39. แม่ให้_____พี่สาวไว้ซื้อเสื้อผ้า

- ก. เงิน
 - ข. ทอง
 - ค. บัตร
-

40. ไข่ไก่ในกอหญ้ามีสาม_____

- ก. ฟอง
 - ข. ไข่
 - ค. ใบ
-

41. _____ ร้องเจี๊ยะบ ๆ อยู่ทีลานดิน

ก. ลูกกา

ข. ลูกนก

ค. ลูกไก่

42. ครูให้นักเรียนเก็บหนังสือ _____ ใต้โต๊ะ

ก. ไม้

ข. บน

ค. ข้าง

43. นก 2 ตัว เกาะบนกิ่งไม้บินมาอีก

1 ตัวรวมเป็นนก _____ ตัว

ก. สี่

ข. ห้า

ค. สาม

44. นักเรียนเดิน _____ จากโรงเรียน

ก. ชิด

ข. ติด

ค. ออก

45. แม่ไก่สีเทา _____ อยู่ที่กอหญ้า

ก. ออกฟองไข่

ข. ออกลูกเจี๊ยะบ

ค. ออกไข่

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววรรณฯ แซ่ตั้ง
วัน เดือน ปี	20 ตุลาคม พ.ศ. 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	161/93 หมู่บ้านมัลลิตโรคม ต.ตลาดบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2525 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2529 วท.บ. (สันตนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา พ.ศ. 2535 ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2540 กศ.ม. (ประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บทคัดย่อ
ของ
วรรณา แซ่ตั้ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

พฤษภาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 และศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนภายหลังการเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จากนักเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80/80

2. การเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบ ค่าที (t-test)

ผลการทดลองพบว่า

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 ตามที่ได้ตั้งไว้

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์การเขียน สะกดคำสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE CONSTRUCTION OF SPELLING EXERCISES FOR PRATHOM SUKSA I

AN ABSTRACT

By

WANNA SAETANG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

May 1998

The purposes of this study was threefolds : to create and to investigate the effectiveness of the word-spelling exercise book developed for Prathom Suksa I students, Watsubsamosorn School, Nongjok District, Bangkok, according to the 80/80 standardized criterion; and to study the word-spelling in writing achievement after being learned with the use of the exercise book.

One of the 3 classes of Prathom Suksa I students, Watsubsamosorn School in the 1st semester of the 1997 academic year was randomly selected as the sample of this study which consisted of 30 students. The experiment lasted for 4 weeks. The statistical analyses of data were :

- 1) The finding of the effectiveness of the word-spelling exercise book according to the 80/80 standardized criterion;

- 2) The comparison of the pretest and posttest scores by t-test

The results of the study were as follows.

- 1) The word-spelling exercise book gained the effectiveness according to the set 80/80 standardized criterion.

2. The students learned with the use of the word-spelling exercise book gained statistically higher word-spelling writing achievement than prior to being learned at the .01 level of significance.